

DOSSIER INFORMATIU SOBRE LES DETENCIONS I EMPRESONAMENTS DEL 4 D'OCTUBRE'04

En aquest dossier hi pots trobar:

CRONOLOGIA DELS FETS

ACTUACIÓ POLICIAL

- Detencions
- Interrogatoris i Brigada Provincial d'Informació (BPI)
- Relat de tortures a la comissaria d'Aiguablava
- Legislació Antiterrorista
- Més pràctiques il·legals
- Pressions sobre el jutge

ACTUACIÓ JUDICIAL: EL PAPER DEL JUTGE

- No reconeixement de tortures
- Criminalització i precarietat
- El càstig exemplar
- Pressió policial i influència sobre les decisions judicials

ESTADA A PRESÓ

- Pressions i amenaces

PROU REPRESSIÓ ALS MOVIMENTS SOCIALS. ATUREM LA IMPUNITAT POLICIAL

CONCLUSIONS

- El paper de la BPI
- Ús de la presó

ANNEXES

- 1. Carta del pare de l'Eudald al Ple de l'Ajuntament de Callús (20/10)
- 2. Fax enviat als jutjats (10/10)
- 3. Formularis d'adhesions de persones i entitats
- 4. Convocatòria oberta a l'acte : "Prou repressió als moviments socials. Llibertat joves de l'Hospitalet"
- 5. Carta enviada als diaris El País i El Periódico
- 6. Octaveta de Suport (4/10)
- 7. Recull de premsa
- 8. Texts d'interés
- 9. Cartells de convocatòries

PER MÉS INFORMACIÓ: antirepresants@sants-montjuic.mesvilaweb.com

CRONOLOGIA DELS FETS

Arran del llançament d'uns còctels molotov contra la comissaria del Districte de Sants la matinada del 4 d'octubre, aquella mateixa nit, van ser detingudes, aïllades i maltractades física i psicològicament tres persones, dues veïnes de l'Hospitalet, l'Eudald B.G. i l'Ermengoll M.M., i una de Cornellà del Llobregat, en Dani. Les dues primeres van ser ingressades a presó i la tercera va quedar en llibertat amb càrrecs. La seu de la comissaria no va patir pràcticament cap desperfecte, ni tampoc es va produir cap dany contra persones.

Segons la declaració del jove de Cornellà, quan tornava de veure el partit de futbol Barcelona-Numància a casa d'un amic, va veure com un grup de persones creuava contenidors al carrer Moianès. Tot seguit va aparèixer una patrulla de la policia nacional i va veure com el grup de persones marxava corrents en la seva direcció. Es va espantar i va començar a córrer ell també, perdent una sabatilla i caient a terra, cosa que va ser aprofitada per els agents per a detenir-lo, i va ser traslladat immediatament a la comissaria de Sants. Un cop allà sis agents de la policia nacional es van tancar amb ell a una habitació i el van pegar durant mitja hora mentre ell estava emmanillat. Com a conseqüència dels cops ha perdut la capacitat auditiva de l'oïda dreta, fet corroborat per l'examen forense que se li va practicar un cop en llibertat. Aleshores va ser traslladat a la comissaria de Nou Barris, seu de la Brigada d'Informació. Tot i la voluntat de la policia de que s'autoinculpés i acusés més gent, es va negar a declarar a les dependències policials.

Els dos joves d'Hospitalet circulaven en moto per la carretera de la Bordeta cap a casa seva cap a dos quarts d'una de la matinada, quan una patrulla policial els va envestir, fent-los caure a terra. Posteriorment, els detenien a punta de pistola. A resultes de l'accident van haver de ser traslladats a l'Hospital Clínic amb ferides al peu, la pelvis i contusions a les cervicals respectivament. D'allà se'ls van endur a la comissaria de la Brigada Provincial d'Informació. Van ser interrogats i torturats diverses vegades, obligant-los a signar una declaració inculpatòria en la que es feien responsables de creuar uns contenidors i incriminant, a partir d'una sèrie de fotografies de gent que pertany a diferents moviments socials de la ciutat, a una altra persona. Aquesta persona va anar a declarar dies després davant del jutge, que el va deixar en llibertat amb càrrecs de danys i desordres públics en espera de judici.

Durant els tres dies de la detenció, la Brigada d'Informació va intentar que se'ls apliqués la legislació Antiterrorista, però aquesta petició va ser rebutjada per l'Audiència Nacional.

El 6 d'octubre van ser traslladats a dependències judicials, on van declarar davant del jutge. Tots tres varen denunciar les pressions i les tortures rebudes a comissaria. No obstant això el jutge d'instrucció nº 13, Juan Antonio Ramirez Sunyer va decretar la llibertat amb càrrecs per al jove de Cornellà i l'ingrés a presó per a l'Ermengoll i l'Eudald, sota els càrrecs de danys i desordres públics, adduint a la seva situació de precarietat laboral i desarrelament social (no tenen contracte de treball ni domicili fixe) i van ser traslladats al Centre Penitenciari per a joves de la Trinitat, on encara hi romanen, sotmesos a amenaces i pressions.

ACTUACIÓ POLICIAL

En aquest apartat ens volem centrar en la denúncia concreta sobre l'actuació dels agents de policia, tant uniformats com de la Brigada d'Informació, al llarg de tot el temps que va des de la detenció fins les declaracions davant del jutge.

Detencions

Quan els joves van ser detinguts, tots ells ho van ser per membres uniformats de la Policia Nacional. En el cas d'en Dani, el jove de Cornellà, l'informe dels agents diu que el van haver de reduir mentre fugia, fet que segons ells li va causar una "vermellor" al pòmul i a l'ull esquerre. Posteriorment, aquest jove va ser conduït a les dependències policials de la Comissaria del Districte de Sants on va ser tancat, emmanillat, en una habitació. Pocs minuts després, entraven sis agents uniformats dins de l'habitació, un dels quals duia uns guants. Durant aproximadament deu minuts va estar rebent cops de puny i puntades de peu en diverses parts del cos, va ser escanyat contra la paret i va rebre cops al cap al ser empès contra una taula. El jove perdia, arran d'aquest tracte rebut a la Comissaria del Districte pels seus agents, la capacitat auditiva a l'oïda dreta. Quan els agents van aturar la pallissa, els membres de la Brigada Provincial d'Informació es van endur el jove cap a les seves dependències a la comissaria d'Aiguablava, a Nou Barris.

Si ens centrem en la detenció dels dos joves de l'Hospitalet, ens trobem amb altres excessos. Segons la versió policial, l'Eudald i l'Ermengoll anaven a gran velocitat en un ciclomotor, i quan el vehicle policial els va fer senyals perquè s'aturessin, ells els van intentar esquivar pujant a la vorera i impactant contra dues motocicletes allà aparcades. Segons el mateix informe, els agents declaren que els dos joves pretenien fugir però es van veure impossibilitats per les ferides rebudes. La declaració dels dos joves no pot ser més diferent. Segons la seva declaració davant del jutge, el cotxe patrulla que els va seguir els va, primer enlluernar i després envestir, fet que va provocar que el seu ciclomotor impactés contra els vehicles abans mencionats, posant en greu perill la seva vida. Fruit de l'acció dels policies, un dels joves presentava una ferida al peu esquerre i l'altre contusions greus a les cervicals i a la pelvis. Ens preguntem fins a quin punt és justificable que uns agents de policia posin en perill la vida de dos joves basant-se en unes informacions difuses que parlen de dues persones que fugen del lloc dels fets en motocicleta. Després de romandre més de mitja hora immobilitzats al lloc de l'accident, els dos joves van ser duts en ambulància i escortats per vehicles policials a l'Hospital Clínic on se'ls va diagnosticar les contusions i posteriorment conduïts per membres de la Brigada d'informació a les dependències d'Aiguablava.

Interrogatoris i Brigada Provincial d'Informació

En aquest punt de l'explicació, tenim als tres detinguts a la comissaria de Nou Barris, nova seu de la Brigada d'Informació. Aquest canvi de seu respon a la reestructuració dels cossos policials arran del traspàs de competències als Mossos d'Esquadra, que fa que aquest cos passi de ser Grup VI a Grup IV de la Brigada Provincial d'Informació (BPI). No podem oblidar que aquesta no és la primera reestructuració que pateix aquest cos, només hem de pensar en els seus orígens. La BPI és el nom que rep amb l'entrada de la democràcia l'antiga Brigada Político-Social, cos del franquisme destinat a la repressió política. Ni la seva conformació, la seva estructura, la impunitat amb la que actuen i els seus mitjans canvien amb aquest canvi de règim polític. No podem deixar de recordar aquelles paraules que llençava la jutge de lo penal de la Sala 4 de Barcelona, quan en el seu escrit de sentència 101/99 respecte a la bicicletada contra els desallotjaments d'aquell any, afirmava: "Els informes de la policia semblen redactats per la desapareguda Brigada Político-Social del Franquisme".

Com exemples podem citar, sense anar molt lluny, algunes de les actuacions d'aquesta secció. Des de la presència d'infiltrats en marxes i manifestacions (Banc Mundial al 2001) a casos de repressió política clara. El cas dels detinguts de Viladecans el febrer del 2003, així com dels tres de Gràcia a l'abril del 2002 o el dels joves independentistes de Sants al setembre del 2002 ens ho poden il·lustrar. En aquests casos es produeixen detencions de persones actives en els moviments socials acusant-los de conformar "bandes armades" i d'actes de sabotatge. En tots ells les persones detingudes van denunciar tortures, amenaces i vexacions per part de la BPI, i en molts d'ells les acusacions que hi havia eren no fonamentades o amb manca de proves, basades bàsicament en autoinculpacions extretes a la comissaria.

Aquestes darreres detencions no ens han mostrat cap canvi en tarannà i el *modus operandi* d'aquesta

secció. Les declaracions dels joves davant del jutge ens ho demostren. Els dos de l'Hospitalet es van desdir de la declaració policial davant del jutge al·legant els maltractaments soferts i el jove de Cornellà també va denunciar vexacions per part dels funcionaris de la BPI en la seva estada a les dependències d'Aiguablava.

Relat de tortures a la comissaria d'Aiguablava

En Dani de Cornellà relatava com durant els interrogatoris els agents l'anaven intimidant, insultant, sacsejant i colpejant. En el cas de l'Ermengoll i l'Eudald, la cosa no va quedar aquí. A un d'ells el van intimidar posant-li al davant una pistola mentre li cridaven que si no signava una declaració inculpatòria, li "fotrien un tret entre cella i cella". A més, durant els interrogatoris els obligaven a estar dempeus durant hores, no els permetien moure's d'una rajola d'uns 30 cm²; si ho feien o s'ajupien per no aguantar més, els pegaven. De fet un dels nois va patir un desmai a causa d'aquesta pràctica; el van deixar descansar un parell d'hores i van continuar els interrogatoris. Sabem dels mètodes usats per la policia per no deixar rastre dels seus maltractaments: l'ús de guants, cops al cap, estirar del cabell, escanyar, cops amb guies telefòniques, ús de mantes per colpejar amb objectes contundents, no deixar dormir, no subministrar menjar ni aigua durant la detenció o l'ús mateix de la pistola o altres estris intimidatoris.

Tots tres joves van estar patint agressions i amenaces els dos dies que van romandre a les dependències policials. Finalment, l'Ermengoll i l'Eudald, de 19 i 18 anys, davant de les pressions signaven una declaració on s'inculpaven per haver creuat dos contenidors al carrer.

En l'escrit del jutge del 18 d'octubre, en resposta a la impugnació presentada pels advocats al·legant tortures en les dependències policials, es pot llegir:

"..., basta ver la relación de las lesiones contenidas en los dos partes (en referència als dos joves de l'Hospitalet) de asistencia médica (el dia 4.10 en el Hospital Clínic y el dia 5 en el Vall d'Hebró) y el reconocimeinto Forense practicado el dia 6 a los detenidos, ..., para constatar su coincidencia, debiendo por ello descartarse cualquier intervención física que a los agentes de policia pudiera atribuirse. Del mismo modo, el hecho de describir físicamente a los agente e incluso facilitar el número de placa de uno de ellos, nada indica más que se hallaban presentes durante la estancia de los detenidos en las dependencias policiales y ello no es, siquiera, indicativo de los malos tartos alegados."

Ens sembla significatiu el fet que a la declaració que els joves van fer davant del jutge, neguessin les acusacions i al·leguessin tortures (facilitant fins i tot, com es pot desprendre de la cita anterior, la seva descripció física i el número de placa) i pressions per part de la policia perquè signessin l'autoinculpació a la comissaria. El jove de Cornellà, en ser deixat en llibertat, va anar a un centre mèdic perquè el sotmetessin a reconeixement amb la intenció d'aixecar una denúncia per maltractaments contra la BPI, que ja ha estat interposada. Els dos joves de l'Hospitalet també estan tramitant denúncies per maltractaments. Cal recordar que sobre aquest cos, i sobre el seu cap, pesen ja quatre denúncies per tortures.

Legislació antiterrorista

Des del primer moment que els tres joves estaven en dependències judicials, la BPI els va aplicar la Legislació Antiterrorista. Si fem memòria, hem pogut veure que en els darrers anys hi ha hagut muntatges policials i persecucions sota l'aixopluc d'aquesta legislació (Vallès 1997, Torà 2003, València 2003, Viladecans 2003). Amb la darrera reforma aprovada pel PP, l'agravament de terrorisme en un delictes (que en la seva definició equipara, des d'una trencadissa de vidres o creuar uns contenidors fins els atemptats de l'11 M a Madrid), suposa la capacitat de retenir de forma incomunicada a una persona durant cinc dies en dependències policials, i fins i tot dur-la a Madrid. Moltes han estat les vegades que organismes nacionals i internacionals han denunciat la situació d'indefensió en la que es troba una persona sota aquesta legislació, i moltes les vegades que s'han denunciat tortures i maltractaments en aquests períodes.

En el cas que ens ocupa, la BPI va demanar que s'apliqués aquesta legislació, que ha de ser acceptada pel l'Audiència Nacional. La petició de la BPI a l'Audiència Nacional al·legava que els detinguts constituïen una "banda armada", però l'Audiència no va considerar que hi hagués fonaments legals que ho recolzessin. Tot i així, la portaveu de la Policia Nacional a Catalunya es prenia la llibertat de trucar als mitjans escrits el dia 4 a la nit afirmant que: "Mañana los llevamos a Madrid, les aplicamos la antiterrorista. ... Si no lo poneis la vais a cagar." El resultat de tot era que a les 14h del dia 4, la BPI va haver de suspendre la

incomunicació dels detinguts, que mantenia des de les 4 del matí, en ser rebutjada la seva petició.

Malgrat no aconseguir-ho, la BPI va fer tot el possible per allargar la detenció, primer, i l'internament a la presó dels dos joves després, (pràctica també habitual), aduint que encara no tenen proves suficients però que en pocs dies les poden aconseguir, o que els acusats poden fer desaparèixer proves si se'ls deixava anar. Un exemple proper el tenim a les detencions que es van fer a Terrassa el febrer de 1997, quan la policia afirmava que era necessària l'aplicació de la legislació antiterrorista per tenir temps per recollir proves definitives. Després de passar unes hores, un dels joves queda en llibertat sense càrrecs, denunciant tortures. Els altres tres joves van romandre dos dies més detinguts i van quedar en llibertat amb càrrecs. Tot i que la BPI ho va intentar, cap dels joves va anar a Madrid.

Més pràctiques il·legals

Creiem que és moment per fixar-nos en una altra qüestió. La BPI tenia en el seu poder un expedient obert en què s'intentava donar una explicació policial i inculpatòria dels tres joves en els fets. En aquest expedient s'hi trobaven **fotografies i dades** de més d'una trentena de persones vinculades als moviments socials de diversos barris i pobles de la rodalia de Barcelona. Durant els dos dies que els tres joves eren a comissaria, aquest va ser l'expedient que contínuament ensenyaven als detinguts, preguntant sobre aquestes persones, sobre la seva relació amb els detinguts i assenyalant-ne a algunes amb la intenció de que les inculpessin en els fets. Quan els detinguts afirmaven no reconèixer a les persones senyalades els maltractaments anaven en augment.

La BPI perseguia una declaració inculpatòria sobre algunes persones en concret. És trist que pensem que això pot ser normal o habitual, que ho és, donat que és reflex del control social i de la impunitat amb la que actua la BPI. Però és més rellevant el fet de que molta de la **informació** que constava en aquell expedient és **il·legal**. I ho és en tant que la BPI o qualsevol altra secció de la policia no pot posseir informació (ni en imatges ni escrita) de cap persona que no hagi estat "fixada", és a dir, sobre la que no hi hagi cap expedient policial obert per algun delictes. Moltes de les persones que apareixien en la documentació policial no tenien ni tenen cap causa oberta, pel que la BPI no hauria de tenir cap informació d'elles, cosa que ja hem vist que no succeïa.

És només un fet més que ens ajuda a veure la seva impunitat i el seguiment al que es veuen sotmeses moltes persones pel fet de participar en mobilitzacions o actes o de simpatitzar amb determinades idees.

Pressions sobre el jutge

Podem pensar que el paper de la BPI va acabar quan els detinguts van passar a disposició policial, però no és així. Quan el jutge va fer la primera vista, en la que va decretar presó preventiva pels joves de l'Hospitalet en espera de l'informe fiscal, semblava que l'empresonament seria cosa de dos dies, com el mateix jutge va afirmar als advocats. Però la BPI va efectuar visites al jutjat en les que va pressionar per tal que no els deixés en llibertat. Hem de tenir en compte que la presó preventiva és una mesura molt greu que ha d'estar altament justificada i la petició fiscal que recau sobre els joves empresonats (danys i desordres) no és de suficient gravetat per justificar legalment un empresonament. A més, tampoc hi ha suficients proves per justificar aquesta mesura cautelar com aquesta. Això ens fa pensar que aquestes pressions també s'han dirigit cap a la fiscalia, que amb el seu informe final ratifica la petició de presó per uns delictes menors que mai havien suposat presó preventiva, però en aquest cas sí.

ACTUACIÓ JUDICIAL: El paper del jutge

Si abans fèiem un recorregut que intentava assenyalar les irregularitats per part de la policia en la detenció i tractament donat als detinguts, ara ens desplaçem cap a l'actuació del jutge, el Sr. J.A. Ramírez Sunyer, de la Sala nº13 dels Jutjats d'Instrucció de Barcelona, també plena de racons foscos.

No reconeixement de les tortures

Primer, tenim que el jutge desestima en tot moment l'al·legació que fan l'Ermengoll i l'Eudald quan afirmen que les declaracions inculpatòries que van signar en dependències policials estan fetes sota tortura. Així mateix, el jutge va fer ulls clucs a les ferides que presentava el jove de Cornellà i que eren signes evidents del tracte rebut a la comissaria.

També va obviar el fet que cap dels joves tingués antecedents penals que pugessin fer pensar en reincidència o d'altres agravants. El jutge, doncs, donava credibilitat absoluta a la versió policial i girava la cara davant l'evidència de tortures. A més a més, quan després de la primera vista dicta la llibertat amb càrrecs pel jove de Cornellà i presó per l'Ermengoll i l'Eudald, argumenta que el primer no havia declarat res, mentre que els segons sí, i que això volia dir alguna cosa. El que vol dir és que s'empresona a dues persones a qui fan signar una declaració mentre els vexen i maltracten i que el pes es posa en la declaració i no en les tortures.

Criminalització de la precarietat

En l'escrit en què el jutge dicta presó provisional a l'espera de l'informe fiscal, apareixen més qüestions. Els arguments que dona el jutge són que els dos joves no tenen ni domicili ni feina fixa, és a dir, que estan "desarrelats", i això el porta a dir que hi ha risc de fugida o de que dificultin la investigació. En realitat els dos joves pertanyen als moviments socials de l'Hospitalet i participen en centres socials del seu barri. Es pot pensar que això indica de forma suficient el seu arrelament a la ciutat. Un d'ells, si bé no treballa, si que està estudiant un mòdul professional; l'altre té un contracte en una empresa de treballs verticals. El que es pot desprendre de l'informe judicial pot tenir, doncs, dues raons: o justificar d'alguna manera la seva decisió, presa arran de les pressions de la BPI; o afirmar que la precarietat en la qual vivim molts joves, amb dificultats per trobar feina estable o una vivenda digna, és un motiu que pot dur-te a la presó.

El càstig exemplar

Però no només això: en finalitzar aquesta primera vista, el jutge va cridar a l'advocat dels joves empresonats i va dir-li que informés als familiars que en pocs dies sortirien al carrer, ja que la seva decisió responia a una voluntat d'escarment als joves en espera de l'informe fiscal. Sorprèn aquesta postura quan s'està enviant a dos joves de 18 i 19 anys a la presó sota l'acusació de danys i desordres, delictes que mai es resolen finalment amb peticions de presó, i encara menys de presó provisional mentre el cas es resol. El mateix dia 6, els advocats presentaven una impugnació a l'ordre dictada pel jutge demanant que es tingués en compte el fet de les tortures per part de la policia.

Deu dies més tard, la fiscalia presenta el seu escrit de conclusions al jutge en el que es ratifica en la petició dels dos delictes (danys i desordres públics) i es desestimen finalment els càrrecs d'associació il·lícita o d'estralls o incendi. Però el jutge sembla que torna a obviar això i dona crèdit a la versió de la BPI, que el visita en aquests dies, i desestima la impugnació feta pels advocats el mateix dia 6. Reproduïm un fragment de l'escrit judicial per poder veure els raonaments del jutge:

“Por lo que a la “presión psíquica” se refiere, resulta sorprendente que afectara únicamente a los dos recurrentes ya que, habiendo sido también alegada por XXXXXXXXX (en referència al jove de Cornellà), éste no “sucumbiera” a la misma toda vez que ni prestó declaración en comisaria ni sufrió mal alguno en respuesta a su pretendida negativa a la autoinculpación; por ello debe concluirse que tal “presión” fue inexistente o que la extrema debilidad de la voluntad de los recurrentes provocó en ellos un estado subjetivo de temor que no puede viciar de nulidad las diligencias pretendidas. No obstante, debe ya significarse que los reconocimientos fotográficos en nada modifican la intervención de los recurrentes en los hechos que se le imputan y, consecuentemente, ninguna relevancia tienen en orden a la pretendida modificación de su situación personal.”

Així, contra les seves pròpies paraules, el magistrat Ramírez Sunyer ratifica el dia 18 l'ordre de presó preventiva sense fiança pels dos joves de l'Hospitalet.

Pressió policial: Influència sobre les decisions judicials

Podem veure com en aquest cas la pressió exercida per la BPI sobre el jutge ha estat determinant per la situació actual dels dos joves. Aquest no és un fet que ens sorprengui, ans el contrari, trobem que és un fet habitual en els casos de repressió política. Alhora, observem com en altres casos, aquesta no s'efectua, com en el cas de l'explosiu esclatat a les Cotxeres de Sants el març del 2001, el dia abans de la celebració d'un acte antirepressiu, col·locat per un grup de ideologia nacionalsocialista. L'expedient judicial i policial parlen d' "un grup d'amics que comparteixen ideologia", que per la col·locació d'un artefacte explosiu es van passar un mes a la presó; un d'ells és fill del conegut subhastador Alberto Royuela.

Fins i tot ens trobem amb casos en els que la BPI col·labora activament fent variar la versió oficial, el llenguatge que s'utilitza o traient importància a determinats fets, com en el cas que ara explicarem. Aquest cas ens ajudarà a més a més a entendre la doble vara de mesura aplicada des dels jutjats. Ens situem a les festes de Gràcia d'aquest any 2004. La primera nit de festes, un activista del moviment okupa del barri és agredit per un grup de cap-rapats d'ideologia neonazi, rep una punyalada al coll amb un puny americà al qual li havien afegit un arpó i queda en estat molt greu ingressat a l'hospital, del qual encara no ha sortit. La Policia deté al grup d'agressors, i un d'ells declara ser l'autor de la punyalada. Tots ells queden en llibertat amb càrrecs de lesions després de dos dies, excepte l'autor, que queda en presó preventiva acusat del mateix delictes. La Policia, dos dies després de l'agressió, canvia el seu informe i deixa de parlar d'una arma mortal de fabricació casolana per parlar d'un "petit ganivet" i passa de parlar d'una agressió a una "baralla entre bandes rivals". A més a més la policia afegeix en el seu informe que s'han perdut proves. L'autor dels fets va passar vuit dies en presó preventiva i ara ja és al carrer acusat d'un delictes de lesions.

I aquí és on veiem la doble vara de mesura, perquè en el cas de l'Eudald i l'Ermengoll, tenim que dos joves confessen sota tortura haver creuat al carrer dos contenidors i ja porten des del dia 6 d'octubre en presó preventiva. No volem fer un greuge comparatiu que ens porti a legitimar l'ús de presó en un cas i l'altre no, sinó que el que aquests dos casos ens mostren és la capacitat d'influència de la BPI i de la resta de cossos de seguretat sobre les decisions judicials quan es tracta de casos relacionats amb membres actius dels moviments socials.

ESTADA A PRESÓ

Com hem dit, des del dia 6 d'octubre, els dos joves es troben internats al Centre Penitenciari de Menors de la Trinitat. Les primeres dues setmanes van romandre al mòdul d'ingressos, fins que dos dies després de l'escrit judicial del 18 d'octubre, els van traslladar a un mòdul d'interns. Les setmanes que han passat no han estat gens fàcils pels dos joves. Des d'un primer moment, la direcció del Centre els va fer saber que la seva estada no seria gens tranquil·la.

Pressions i amenaces

Dos dies després del seu ingrés, les mobilitzacions de suport s'engegaven. El divendres dia 8 es convoca la primera marxa per demanar la seva llibertat immediata, que recorre Barcelona des de la plaça Universitat fins les portes del Centre Penitenciari (CP). Les mobilitzacions segueixen amb concentracions davant de la presó el dia 11 i el dia 14. Però el dia 13 es va rebre una trucada d'un dels nois als seus familiars en la que demanava que no es realitzessin més actes davant del centre. Això responia a les pressions que els funcionaris de la presó estaven començant a exercir sobre els dos joves i que es traslluïen en diverses accions. Per una banda, les amenaces directes als dos joves, dient que si seguien els actes, la seva estada allà seria cada dia més llarga i més difícil. Alhora, altres funcionaris es van dedicar a crear un ambient hostil envers els joves dintre del CP: els informaren que si seguia havent-hi mobilitzacions, deixarien a un mòdul sencer sense dutxa i pati durant un dia. Així, davant aquest estat d'intimidació i amenaça, les mobilitzacions davant la presó van haver d'acabar. Aquest fet tampoc ha provocat que s'aturessin les agressions per part d'alguns interns i/o funcionaris. Una nit, en arribar a la seva cel·la, els joves troben com havien buidat dues ampolles de lleixiu dins la mateixa i havien de dormir allà.

Fins al dia d'avui, sabem que la seva situació dins el centre és de tensió relativa i que el dia 28 d'octubre, la direcció va decidir separar als dos joves en cel·les diferents, augmentant així la seva situació d'aïllament.

PROU REPRESSIÓ ALS MOVIMENTS SOCIALS. ATUREM LA IMPUNITAT POLICIAL

Tot el que aquí hem explicat no ens ve de nou; és una situació que els moviments socials vivim, lamentablement, de forma regular. La nostra quotidianitat ens fa adonar-nos que hi ha un cos de policia, que no oblidem que obeeix a directrius polítiques, destinat a la repressió dels moviments socials i que qualsevol persona amb una estètica determinada, amb una situació social concreta (jove, precari, inconformista) pot passar a ser sospitosa de qualsevol acció contestatària punible.

Amb l'arribada l'any 96 del PP al poder, amb García Valdecasas com a màxim exponent a Catalunya, el creixement de l'activitat política de denúncia per part dels moviments socials ve acompanyat per una forta campanya de criminalització y persecució policial contra els mateixos. De l'any 96 al 2001 es produeixen prop de 550 detencions relacionades amb actes de protesta per part dels col·lectius de la ciutat. Aquestes accions policials acostumen a venir acompanyades d'una gran prepotència policial, amb detencions massives, arbitràries i poc justificables, com el cas de l'entrada de la policia al campus de la Universitat Autònoma. Ens trobem també casos de muntatges policials construïts de manera barroera, com el cas de les detencions després de la bicicletada contra la desfilada militar.

A partir d'aquí, hi ha un **canvi en l'estratègia repressiva de la BPI**, que anirà més destinada a la persecució de membres actius que sobre el conjunt de les persones que participen en les lluites socials. La utilització de fitxers il·legals, identificacions, seguiments personals, infiltració, punxades telefòniques, control a través d'internet i la video-vigilància en són alguns exemples i tenen l'objectiu d'obtenir informació, fer entrar por a la gent i estendre la sensació de control total. S'observa també un canvi en la realització d'uns informes policials molt més ben elaborats, i posteriorment filtrats a la premsa, amb l'obsessió per relacionar el conflicte d' Euskal Herria amb persones i fets que aquí passen (com també ha passat en aquest cas). Així ens trobem l'abril del 2002 el primer cas del que acabarà sent el denominador comú a les detencions polítiques a partir d'aleshores: detencions selectives de persones vinculades als moviments socials amb fortes pressions policials durant l'estada a la comissaria que sovint han aconseguit l'autoinculpació dels detinguts, malgrat que aquesta ha estat negada als jutjats i s'han denunciant tortures durant els interrogatoris. Un altre denominador comú d'aquests casos és que les proves sota les que es basa l'acusació són únicament aquestes autoinculpacions.

- **Els tres joves de Gràcia:** Abril del 2002. La BPI, arran de la detenció d'un jove acusat de cremar un caixer automàtic, realitza set detencions més de persones vinculades a l'esquerra independentista de Barcelona. Els acusa, sense proves, de formar un suposat grup per atacar entitats bancàries, tot i que alguns d'ells no es coneixen. El primer dels detinguts va passar un mes a la presó de la Trinitat, uns altres 4, menors d'edat, van ser posats en llibertat sense càrrecs hores després de la seva detenció. Els altres tres joves, militants de l'Assemblea de Joves de Gràcia i que no tenien vinculació amb cap dels altres detinguts, van quedar en llibertat amb càrrecs tot i no tenir cap prova inculpatòria contra ells. Durant la seva detenció van patir agressions físiques, amenaces i vexacions. Mentrestant, la BPI escorcollava el local de l'AJG de forma il·legal. En sortir de la comissaria, els tres van posar una denúncia contra els agents que els havien detingut i interrogat per maltractaments i detenció il·legal, denúncia que està en curs a hores d'ara.

La fiscalia va demanar que el cas es portés a Madrid, a l'Audiència Nacional, donat que considerava, sense cap prova i únicament fonamentant-se en unes declaracions extretes sota tortura al primer dels detinguts, que existia un agravant de "terrorisme". L'Audiència, com en el cas dels joves de l'Hospitalet, va denegar la petició.

-**Els tres joves de Sants:** setembre del 2002. Una persona és detinguda sota l'acusació d'haver atacat vàries seus bancàries el desembre anterior. Després dels primers interrogatoris són detingudes dos persones més, totes elles vinculades al teixit social del barri. Dos d'ells s'autoinculpaven i el tercer s'hi negava, denunciant a la pròpia comissaria els maltractaments rebuts. El tracte de la premsa en aquest cas va intentar relacionar els fets amb un suposat escamot de recolzament a ETA. Després d'interposar una denuncia a jutjats, tots els diaris van haver de rectificar públicament les seves informacions. També van interposar una denúncia per maltractaments que està sent investigada.

Un altre salt qualitatiu és produït a partir quan la BPI comença tipificar alguns delictes (fins el moment delictes ordinaris) com a terrorisme i a **aplicar de forma sistemàtica** en aquestes situacions **la legislació antiterrorista**:

-**Viladecans**. Febrer 2003: Tres detinguts a Viladecans, un a Sant Adrià del Besòs i un altre a Almeria són acusats pel jutge Garzón de col·laboració amb banda armada i de llençar artefactes incendiàries a caixers i a altres establiments durant els anys 2001 i 2002. Sota la llei antiterrorista són incomunicats i interrogats a les dependències de Via Laietana. Després de declarar a l'Audiència Nacional, quatre d'ells queden en llibertat i un ingressa a presó, de la que en sortirà al cap d'uns dies.

- **Torà**. Abril del 2003: Les detencions que els Mossos d'Esquadra van efectuar a Torà (Lleida) arran d'uns sabotatges són una evidència que l'arribada del nou cos de policia autonòmic no canviarà gaire les coses. En aquell cas, 3 joves van patir interrogatoris i tortures per part de la Brigada d'Informació dels Mossos. Tots ells van presentar denúncies contra els agents per maltractament. El cas més notable és el d'en Jordi, que va haver de ser traslladat a l'hospital enmig d'un interrogatori per un atac d'ansietat. En unes anàlisi de sang efectuades a l'hospital van trobar a la sang restes d'amfetamina (un excitant molt fort), que els agents havien dissolt en l'aigua que l'oferien mentre l'interrogaven.

Abans del seu desplegament total, els Mossos ja comencen a acumular denúncies, no només pel seu tracte en casos de repressió política, sinó també per casos tan foscs com els marroquins que van morir calcinats en dependències dels Mossos en haver-hi un incendi i no poder sortir de les cel·les.

-**Anarquistes BCN**. Setembre 2003: També la Guàrdia Civil utilitza els mateixos mètodes amb els mateixos objectius. El setembre del 2003, van ser detingudes sis persones sota la llei antiterrorista acusades de formar part d'un grup anarquista que havia enviat un paquet bomba a l'ambaixada grega a Madrid, així com de diversos delictes de sabotatge. Segons el sumari alguns d'ells estan acusats de tinença d'armes i d'un suposat delictes de conspiració per l'assassinat. 5 d'ells van acabar en presó preventiva després d'haver denunciat fortes tortures durant els interrogatoris patits a les dependències de la Benemèrita.

CONCLUSIONS

El paper de la BPI

L'objectiu d'aquest dossier és posar sobre la taula una realitat; la impunitat amb la que actua la Brigada Provincial d'Informació i l'ús sistemàtic per part d'aquesta de la tortura en els interrogatoris.

Creiem que la BPI no actua sota els paràmetres merament policials sinó que obeeix a les seves pròpies directrius polítiques. Per la BPI, un bon escenari repressiu seria un proper al del País Basc, encaminant tots els seus passos en aquesta direcció amb una escalada repressiva que s'endureix cas rera cas, com hem assenyalat en aquest dossier. També esmentar l'obsessió per tendir ponts entre el que passa aquí i a Euskadi, com no es cansava de repetir l'exdelegada del govern Julia Garcia Valdecasas, inspiradora de l'actual línia repressiva de la brigada.

L'interès polític d'aquest cos es deixa veure, per exemple, amb els mitjans amb els que compta; més de 60 agents, tota una comissaria per a ells, així com fons il·limitats amb els que paguen la seva xarxa de confidents i infiltrats... Un altre aspecte preocupant és l'omissió sistemàtica que fan els jutges davant les denúncies de tortures a l'hora de prendre decisions judicials que poden suposar l'ingrés a presó. Ens alarma la capacitat de la brigada –que com intentem demostrar en aquest dossier és part interessada i ni molt menys objectiva- per exercir pressions sobre el jutge argumentant que en els pròxims dies poden sorgir noves proves que impliquin els acusats.

Trobem molt important assenyalar que en tots els casos en el que la BPI ha obtingut autoinculpacions durant el període de detenció, més tard davant el jutge s'han negat els fets i s'han denunciat tortures. Volem fer una reflexió: què és el que fa que una persona s'autoinculpi d'uns fets a comissaria, rebent, teòricament, un tracte que no vulneri els seus drets, i després davant el jutge es neguin els fets que abans reconeixien davant la policia? Creiem que és negar l'evidència, negar que algú, “alguna cosa” o “alguns fets” han obligat al detingut a declarar-se culpable.

També ens agradaria dir que en els temps en els que la nostra classe política s'escandalitza dels casos de tortura denunciats en països com l'Iraq o el tracte rebut pels presoners de Guantánamo, no només no investigui a casa nostra aquests fets sinó que es negui i es recolzi pública i incondicionalment la BPI, el cap de la qual (conegut com a Jordi) acumula ja quatre denúncies per tortures. Tortures que, recordem, han estat denunciades per organismes com l'Observatori de Drets Penals, el Col·legi de d'Advocats de Barcelona Amnistia Internacional o l'ONU. Denúncies avalades per l'acceptació per part del Tribunal de drets humans d'Estrasburg de la demanda contra l'Estat Espanyol per les tortures rebudes als independentistes detinguts durant la Operación Garzón el 1992

Mentre s'acaba d'escriure aquest dossier aquest tribunal ha condemnat l'estat espanyol a indemnitzar els independentistes detinguts el 1992 per no haver investigat les denúncies per tortures patides per aquests durant la seva detenció. També, al mateix temps l'Audiència Nacional absol Zigor Larredonda i Laura Riera de participar en l'assassinat del regidor del PP de Viladecavalls. Totes aquestes persones s'havien autoinculpat a comissaria, havien negat la seva declaració davant el jutge i havien denunciat tortures.

Ús de la presó

Aquesta impunitat policial troba ressò en la complicitat judicial. Com s'ha vist en aquest cas, la decisió judicial d'empresonament està presa sota uns paràmetres més que discutibles: delictes menors, declaracions sota tortures, desarrelament social i precarietat laboral. Entenem que aquest auto de presó provisional sense fiança és un càstig per a aquells que participen dels moviments socials de base, i respon a pressions policials i polítiques.

És l'única resposta que podem trobar davant el fet que dos joves sense antecedents i amb càrrecs menors com desordres i danys, estiguin a la presó en espera d'un judici que, segons la jurisprudència, no té per que comportar penes de privació de llibertat. Entenem, doncs, que en aquest cas s'està fent una utilització desmesurada d'aquest tipus de càstig donat que no es correspon la pena amb el delicte. Potser això no ens ha d'estranyar en un estat com l'espanyol, que està internacionalment reconegut com un dels estats que pateix el problema de la massificació a totes les presons, precisament per l'ús abusiu que se'n fa de les mateixes.

Per tot això exigim la llibertat immediata dels dos joves d'Hospitalet empresonats des del 6 d'octubre, la revisió del procediment policial i judicial ja que entenem que ha vulnerat els drets més elementals de les persones com la seva presumpció d'innocència, la seva integritat física, psíquica i moral i la desaparició de brigades polítiques dins els cossos policials que només tenen cabuda en períodes d'obscurantisme polític.

CONVOQUEM A:

**L'ACTE PER LA SEVA
LLIBERTAT IMMEDIATA
I CONTRA LA
REPRESSIÓ ALS
MOVIMENTS SOCIALS
EL DISSABTE DIA 13 A
LES 11.30H AL LOCAL
DE LA PARRÒQUIA DE
SANT MEDIR
(c/CONSTITUCIÓ N°17,
METRO PLAÇA DE SANTS)**

**MANIFESTACIÓ
AMB EL MATEIX
LEMA EL
DISSABTE DIA 13
DE NOVEMBRE A
LES 17H A LA
PL. UNIVERSITAT**

DOCUMENTS ANNEXES

1.- Carta del pare de l'Eudald al Ple de l'Ajuntament de Callús (20/10)

EXPOSICIÓ DE LA DETENCIÓ I EMPRESONAMENT DE DOS JOVES DE L'HOSPITALET

El passat 4 d'octubre, mentre circulaven amb motocicleta pel carrer Constitució de Barcelona, l'Eudald B.G. i l'Ermengoll M.M. (de 18 i 19 anys respectivament), van ser interceptats per un cotxe policial que els va envestir fent-los caure, resultant un d'ells ferit. Una vegada a terra els joves van ser detinguts a punta de pistola. La policia buscava els responsables d'un atac comès aquella mateixa nit a la comissaria de la policia nacional de Sants-Motjuïc.

Un cop detinguts van ser traslladats a l'Hospital Clínic on, segons manifesten els nois, la policia va iniciar una tanda de maltractaments físics, que van continuar fins a l'arribada a comissaria. Allà van ser interrogats, colpejats i amenaçats de mort amb una pistola que els va dur a signar una declaració autoinculpatòria d'haver tirat un contenidor a terra i que posteriorment va ser negada davant el jutge així com denunciats els maltractaments i els mètodes policials. Durant el transcurs dels interrogatoris la Brigada d'Informació de la policia nacional va intentar, dues vegades, que l'Audiència Nacional els apliqués la Llei Antiterrorista per tal d'allargar el període d'incomunicació i impedir el dret de defensa dels nois. En les diligències prèvies en el jutjat nº 13 de Barcelona, el jutge decretà presó provisional comunicada i sense fiança. L'argumentació del jutge fou la declaració autoinculpatòria dels nois d'haver tombat un contenidor d'escombreries a la via pública. El jutge va presentar l'ingrés a presó com una mesura d'escarment que s'allargaria com a màxim una setmana.

La BPI va pressionar al jutge per tal de seguir les investigacions i el dia 18 d'octubre aquest denegà el recurs de la defensa, denegant així la llibertat sota fiança tot i no haver-hi cap prova inculpatòria. Per aquest motiu i com a conseqüència directa el cas ha passat automàticament a l'Audiència Provincial (és a dir, la presó preventiva es pot allargar fins el dia del judici).

Cal remarcar que és inusual que sota els càrrecs d'un delictes de desordres públics i d'un de danys hi hagi una ordre de presó preventiva; si hi afegim que els joves han demostrat que estan arrelats a la població, tenen una feina estable i estan vinculats a diferents entitats socials i culturals de l'Hospitalet i de Callús, això per si sol desfà la presumpció de fugida.

Com a familiars i amics dels dos joves d'aquesta ciutat volem manifestar davant aquest Ple de l'Ajuntament:

1.- Que no s'ha tingut en compte en cap moment la presumpció d'innocència dels dos joves i per tant, els hi demanem que es posicionin per tal de fer les gestions necessàries perquè siguin posats en llibertat en espera de tenir un judici just, i mentre no es doni aquesta situació, també els hi demanem que es preocupin per la salut i l'estat dels dos joves.

2. Denunciem també els mètodes policials que imperen encara en el nostre país que no difereixen en res d'un passat negre que no volem que es repeteixi i per tant, els demanem que realitzin les gestions necessàries segons la llei perquè la justícia obri una investigació d'ofici de les tortures físiques i psicològiques manifestades pels joves detinguts i denunciades davant el jutge.

2. Fax enviat als jutjats (10/10)

A l'atenció del Jutjat d'Instrucció núm. 13 de Barcelona,

En relació a les diligències prèvies núm. 4733/04-B, i especialment a la resolució de presó preventiva per a dos joves de L'Hospitalet, (l'associació, grup o col·lectiu) sotasignat voldria manifestar-li:

-la nostra total consternació davant la mesura dictada i la nostra total indignació davant l'actuació policial, les tortures físiques i psicològiques patides pels tres joves i el període d'incomunicació al que han estat sotmesos.

-els nostres sincers dubtes sobre que tota aquesta operació no sigui, altre cop, un nou muntatge policial de la Brigada d'Informació contra moviments socials de caire popular i reivindicatiu, atesa la participació dels tres joves detinguts en col·lectius socials, culturals i polítics de les seves ciutats i les irregularitats comeses per la policia.

PER TOT AIXÒ LI DEMANEM:

*La posada en llibertat dels dos joves que actualment es troben empresonats.

*La investigació d'ofici de les tortures i amenaces de la policia denunciades pels tres joves detinguts.

El sotasignat,

3. Formularis d'adhesions de persones i entitats

CRIDA A LA SOLIDARITAT DAVANT L'INGRÉS A PRESÓ DE DOS JOVES D'HOSPITALET

Companys i companyes;

Ens dirigim a vosaltres, que formeu part de l'entramat de col·lectius, entitats i organitzacions socials, perquè la gravetat de la situació que explicarem a continuació requereix del suport de tots i totes per tal de fer-hi front. Aquí us aportem tota la informació referent a aquest capítol repressiu i us demanem la vostra implicació.

Arrel del llançament d'un còctel molotov contra la comissaria de Sants la matinada del 4 d'octubre, aquella mateixa nit van ser detingudes, aïllades i maltractades física i psicològicament tres persones vinculades al teixit associatiu de l'Hospitalet, Barcelona i Cornellà. Hem d'aclarir que la seu de la comissaria de Sants no va patir pràcticament cap desperfecte, i tampoc es va produir cap dany contra persones.

Durant el transcurs dels interrogatoris i les tortures, la Brigada d'Informació de la Policia Nacional va intentar per dos cops, sense èxit, que l'Audiència Nacional els apliqués la Llei Antiterrorista. Amb aquesta mesura pretenien allargar el període d'incomunicació amb l'excusa de continuar una investigació policial sense interferències ni dret de defensa pels nois. Després de colpejar-los repetidament i amenaçar-los de mort amb una pistola, la policia va aconseguir que dos d'ells signessin una declaració autoinculpatòria. Tot i que a jutjats van negar les declaracions que havien fet a comissaria, i van denunciar maltractaments, el dimecres 6 d'octubre, el jutge va ordenar l'ingrés a presó de dos d'ells legitimant com sempre, i una vegada més, els mètodes policials.

Cal remarcar que és inusual el fet que sota els càrrecs de danys, desordres públics i resistència a l'autoritat hi hagi una ordre de presó preventiva. Entenem que aquesta mesura respon a un suposat escarment cap a ells.

Malgrat que el jutge va presentar la situació d'ingrés a presó com una mesura que s'allargaria com a màxim una setmana, la situació actual és més complicada. La Brigada d'Informació ha estat pressionant insistentment al jutge per tal de seguir amb les investigacions. Per aquest motiu ha denegat el recurs de la defensa i com a conseqüència directa el cas passa automàticament a l'Audiència Provincial, és a dir que la presó preventiva es pot allargar fins el dia del judici.

Mentre que per danys materials els nostres companys estan privats de llibertat (tot i que s'ha de seguir respectant la seva presumpció d'innocència), el responsable d'una agressió feixista que es va produir durant les passades festes de Gràcia amb el resultat d'una persona en estat molt greu ingressada a l'hospital, ha sortit en llibertat sota el simple càrrec de "lesions". Això demostra que la justícia té una doble vara de mesura. Mentre els feixistes del 12 d'octubre segueixen fent el seu acte sota protecció oficial i policial, la gent detinguda durant la manifestació antifeixista del '99 estan a punt d'entrar a la presó. Mentre els lladres de "guant blanc" gaudeixen de règims privilegiats, les presons estan plenes de gent el delicte de les quals és ser pobres.

Demanem la llibertat per aquest joves, el respecte a la seva presumpció d'innocència, el dret a la intimitat i a la pròpia imatge.

QUÈ PODEU FER DES DELS VOSTRES ESPAIS DE LLUITA:

- Difondre i denunciar el tema mitjançant xerrades, publicacions i accions al carrer.

- Convocar a la **MANIFESTACIÓ DEL 13 DE NOVEMBRE A LES 17 HORES A LA PLAÇA UNIVERSITAT DE BARCELONA**

- Col·laborar econòmicament amb la campanya de suport.

El número de compte és el següent: BBVA 01822120000201536963

Estar pendents de les pròximes convocatòries i noves informacions.

SOLIDARITAT DAVANT L'INGRÉS A PRESÓ DE DOS JOVES D'HOSPITALET

Arrel del llançament d'uns còctels molotov contra la comissaria de Sants la matinada del 4 d'octubre, aquella mateixa nit van ser detingudes, aïllades i maltractades física i psicològicament tres persones vinculades al teixit associatiu de l'Hospitalet, Barcelona i Cornellà. Hem d'aclarir que la seu de la comissaria de Sants no va patir pràcticament cap desperfecte, i tampoc es va produir cap dany contra persones.

Durant el transcurs dels interrogatoris i les tortures, la Brigada d'Informació de la Policia Nacional va intentar per dos cops, sense èxit, que l'Audiència Nacional els apliqués la Llei Antiterrorista. Amb aquesta mesura pretenien allargar el període d'incomunicació amb l'excusa de continuar una investigació policial sense interferències ni dret de defensa pels nois. Després de colpejar-los repetidament i amenaçar-los de mort amb una pistola, la policia va aconseguir que dos d'ells signessin una declaració autoinculpatòria. Tot i que a jutjats van negar les declaracions que havien fet a comissaria, i van denunciar maltractaments, el dimecres 6 d'octubre, el jutge va ordenar l'ingrés a presó de dos d'ells legitimant com sempre, i una vegada més, els mètodes policials.

Cal remarcar que és inusual el fet que sota els càrrecs de danys, desordres públics i resistència a l'autoritat hi hagi una ordre de presó preventiva. Entenem que aquesta mesura respon a un suposat escarment cap a ells. Malgrat que el jutge d'instrucció 13 de Barcelona va presentar la situació d'ingrés a presó com a una mesura que s'allargaria com a màxim una setmana, la situació actual és més complicada. La Brigada d'Informació ha estat pressionant insistentment al jutge per tal de seguir amb les investigacions. Per aquest motiu ha denegat el recurs de la defensa i com a conseqüència directa el cas passa automàticament a l'Audiència Provincial, és a dir que la presó preventiva es pot allargar fins el dia del judici.

Mentre que per danys materials els nostres companys estan privats de llibertat (tot i que s'ha de seguir respectant la seva presumpció d'innocència), el responsable d'una agressió feixista que es va produir durant les passades festes de Gràcia amb el resultat d'una persona en estat molt greu ingressada a l'hospital, ha sortit en llibertat sota el simple càrrec de "lesions". Això demostra que la justícia té una doble vara de mesura. Mentre els feixistes del 12 d'octubre segueixen fent el seu acte sota protecció oficial i policial, la gent detinguda durant la manifestació antifeixista del '99 estan a punt d'entrar a la presó. Mentre els lladres de "guant blanc" gaudeixen de règims privilegiats, les presons estan plenes de gent el delicte de les quals és ser pobres.

L'entitat sotasignada demana la llibertat per aquest joves, el respecte a la seva presumpció d'innocència, el dret a la intimitat i a la pròpia imatge

Segell de l'entitat o signatura del seu representant:

SOLIDARITAT DAVANT L'INGRÉS A PRESÓ DE DOS JOVES D'HOSPITALET

Arrel del llançament d'uns còctels molotov contra la comissaria de Sants la matinada del 4 d'octubre, aquella mateixa nit van ser detingudes, aïllades i maltractades física i psicològicament tres persones vinculades al teixit associatiu de l'Hospitalet, Barcelona i Cornellà. Hem d'aclarir que la seu de la comissaria de Sants no va patir pràcticament cap desperfecte, i tampoc es va produir cap dany contra persones. Durant el transcurs dels interrogatoris i les tortures, la Brigada d'Informació de la Policia Nacional va intentar per dos cops, sense èxit, que l'Audiència Nacional els apliqués la Llei Antiterrorista. Amb aquesta mesura pretenien allargar el període d'incomunicació amb l'excusa de continuar una investigació policial sense interferències ni dret de defensa pels nois. Després de colpejar-los repetidament i amenaçar-los de mort amb una pistola, la policia va aconseguir que dos d'ells signessin una declaració autoinculpatòria. Tot i que a jutjats van negar les declaracions que havien fet a comissaria, i van denunciar maltractaments, el dimecres 6 d'octubre, el jutge va ordenar l'ingrés a presó de dos d'ells legitimant com sempre, i una vegada més, els mètodes policials.

Cal remarcar que és inusual el fet que sota els càrrecs de danys, desordres públics i resistència a l'autoritat hi hagi una ordre de presó preventiva. Entenem que aquesta mesura respon a un suposat escarment cap a ells. Malgrat que el jutge d'instrucció 13 de Barcelona va presentar la situació d'ingrés a presó com a una mesura que s'allargaria com a màxim una setmana, la situació actual és més complicada. La Brigada d'Informació ha estat pressionant insistentment al jutge per tal de seguir amb les investigacions. Per aquest motiu ha denegat el recurs de la defensa i com a conseqüència directa el cas passa automàticament a l'Audiència Provincial, és a dir que la presó preventiva es pot allargar fins el dia del judici.

Mentre que per danys materials els nostres companys estan privats de llibertat (tot i que s'ha de seguir respectant la seva presumpció d'innocència), el responsable d'una agressió feixista que es va produir durant les passades festes de Gràcia amb el resultat d'una persona en estat molt greu ingressada a l'hospital, ha sortit en llibertat sota el simple càrrec de "lesions". Això demostra que la justícia té una doble vara de mesura. Mentre els feixistes del 12 d'octubre segueixen fent el seu acte sota protecció oficial i policial, la gent detinguda durant la manifestació antifeixista del '99 estan a punt d'entrar a la presó. Mentre els lladres de "guant blanc" gaudeixen de règims privilegiats, les presons estan plenes de gent el delictes de les quals és ser pobres.

Les persones sotasignades demanem la llibertat per aquest joves, el respecte a la seva presumpció d'innocència, el dret a la intimitat i a la pròpia imatge.

NOM	COGNOMS	D.N.I.	SIGNATURA

(Un cop estigui el full ple l'envieu o el porteu a: El Lokal, c/de la Cera 1 bis 08001)

4. Convocatòria oberta a l'acte :

“Prou repressió als moviments socials. Llibertat joves de l'Hospitalet”

Arran de les detencions que es van produir la nit del 4 al 5 d'octubre vinculades amb un atac amb còctel molotov a la comissaria del barri de Sants, tres joves pertanyents als moviments socials de l'Hospitalet i Cornellà es van veure sotmesos a una operació policial que ha acabat amb l'ingrés a presó de dos d'ells i la llibertat amb càrrecs pel tercer. Des de persones properes i companys s'ha iniciat una campanya de denúncia del procediment policial i judicial que ha envoltat aquestes detencions i per exigir la seva llibertat immediata.

Cronologia dels fets

Els dos joves de l'Hospitalet, de 18 i 19 anys, van ser detinguts per un cotxe patrulla mentre anaven en motocicleta, fent-los caure. Poques hores després, en rebre l'alta hospitalària, eren conduïts a la comissaria d'Aiguablava. El tercer encausat, de Cornellà, va ser detingut hores més tard i va ser dut primer a la comissaria del districte de Sants, on dos agents uniformats l'apallissaren, produint-li, entre altres danys, la pèrdua d'audició en l'orella dreta. Posteriorment era conduït a les mateixes dependències dels altres detinguts.

Allà foren sotmesos a amenaces, vexacions, i agressions, fins al punt que els dos joves, van signar sota les pressions una inculpció per haver creuat uns contenidors al carrer, que després negaren davant el jutge al·legant tortures. La Brigada d'Informació pressionà en dues ocasions perquè s'apliqués la legislació antiterrorista, però en ambdós casos va ser denegada. Finalment el jutge d'instrucció penal de la Sala nº 13 de Barcelona, el Sr. J.A. Ramírez Suñer sota els càrrecs de desordres i danys (que mai han suposat un ingrés a presó) decreta: l'internament preventiu a la presó de menors de la Trinitat pels joves de l'Hospitalet i la llibertat amb càrrecs pel jove de Cornellà.

El jutge, després de la presa de declaració, informava als advocats que en pocs dies signaria la seva llibertat argumentant que s'havia de prendre una mesura a mode de càstig exemplar mentre la fiscalia presentava el seu informe final. Informe que presentà deu dies més tard i que ratificava aquestes peticions menors. Les pressions de la Brigada d'Informació fan que el jutge decreti la seva presó preventiva en espera de judici el dia 18 d'octubre, al·legant un desarrelament dels dos nois. La precarietat a la que molts joves ens veiem abocats esdevé una justificació per dictar presó.

La denuncia

Ara, una vegada el jutge ha pres una decisió que respon a les influències directes de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional, que obvia les tortures patides pels detinguts, que vulnera la presumpció d'innocència i el dret a la intimitat, i que ha dut de forma *exemplaritzant* a dos joves a la presó, ens queda la denuncia de totes aquestes pràctiques. Pràctiques que, per exemple, han estat criticades de forma reiterada per part d'organismes com Amnistia Internacional, l'Observatori de Drets Penals o el Col·legi d'Advocats de Barcelona. També ens queda denunciar la impunitat amb la que pot actuar la Brigada d'Informació i el fet flagrant de la doble vara de mesura que s'aplica en els casos de repressió política. Un exemple: durant les festes de Gràcia, un jove vinculat als moviments socials del mateix barri és apunyalat al coll per un grup de cap-rapats, ferida que l'ha deixat en estat vegetatiu. L'agressor surt en llibertat amb el càrrec de lesions al cap de tres dies. Per contra, dos joves són inculcats sota tortures de creuar dos contenidors al carrer i es troben, com hem dit, en una situació de presó preventiva.

Per tot això, hem decidit organitzar un **acte** amb el lema **“Prou repressió als moviments socials. Llibertat presos de l'Hospitalet”** el dia **13 de novembre** al local de l'església de **Sant Medir a les 11.30h**, en el que diverses personalitats tractaran un seguit de qüestions: situació dels dos joves; la impunitat policial, les denúncies de tortura; l'ús que es fa a l'estat espanyol de les presons i del règim penal i sobre la repressió estructural contra els moviments socials. Alhora, l'acte conclourà convocant a la **manifestació** que es farà el mateix **dia 13 a les 17h a la plaça Universitat**.

Pensem que aquest no és un problema aïllat que afecti a aquests joves, sinó que la repressió es un fenomen que es pot cernir sobre qualsevol veu de la dissidència, i per això demanem l'adhesió de col·lectius i entitats a aquest acte i potser encara més la vostra participació.

L'entitat sota signant dona suport a l'acte organitzat per l'Assemblea de Barri de Sants del proper dia 13 de novembre al barri de Sants.

**Feu arribar la vostra adhesió a l'acte, que apareixerà en el cartell de la convocatòria, a:
antirepresants@correu.mesvilaweb.com**

o a l'adreça : CSA Can Vies c/Jocs Florals 42 08014 Barcelona

5. Carta enviada als diaris El País i El Periódico

A l'atenció del Sr. Director:

Som familiars i amigues de dos joves empresonats després de les 3 detencions practicades per la policia nacional, el passat 4/10/04, arrel del llançament de còctels molotov contra la comissaria de Sants.

Estem profundament trasbalsades, no només pels empresonaments injustificats, sinó també per les informacions errònies que es van difondre pel diari que dirigeix el passat 5/10/04

Fent una ullada al codi deontològic de la seva respectable professió no podem deixar de posar-nos en contacte amb aquesta redacció per tal de queixar-nos del tractament de la noticia respecte els fets:

1. Observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets. Segons els seu diari se'ls hi va aplicar la Llei antiterrorista, cosa que la policia de Barcelona havia intentat dues vegades, havent negat des de l'Audiència Nacional de Madrid qualsevol diligència al respecte, publicant aquest dia que serien traslladats a Madrid

2. Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos. Possiblement aquest diari tingui per certes les voluntats de la policia, sense saber, potser, que ha de ser un jutjat qui dicti la jurisdicció processal dels detinguts i el ministeri fiscal qui formuli les oportunes acusacions.

3. Rectificar amb diligència i amb tractament adequat a la circumstància, les informacions -i les opinions que se'n derivin- que s'hagin demostrat falses i que, per tal motiu, resultin perjudicials per als drets o interessos legítims de les persones i/o organismes afectats, sense eludir, si calgués, la disculpa, amb independència d'allò que les lleis disposin al respecte. Esperem que el comentari a aquest article deontològic vingui per part seva.

6. Reconèixer a les persones individuals i/o jurídiques el seu dret a no proporcionar informació ni respondre preguntes, sense perjudici del deure dels periodistes a atendre el dret dels ciutadans a la informació. Aquest dret protegeix molt especialment l'estricta confidencialitat sobre la salut o la malaltia d'una persona com a nucli de la seva privacitat, malgrat la curiositat que pugui haver-hi en el cas de personatges coneguts públicament, fins i tot més enllà de la seva mort. ***Pel que fa a assumptes relacionats amb les administracions públiques, el dret fonamental a la informació ha de prevaler sempre per damunt de qualsevol restricció que vulneri injustificadament el principi de la transparència informativa a la que estan obligades.*** La normalitat amb la que els mitjans d'informació reproduïen les declaracions de la policia, donant com a certes les inculpacions que fa la policia a les detencions que practica fa que els mateixos mitjans es facin ressò de la culpabilitat de les persones que la policia sempre pretén evidenciar, però recordem que només quan el fet és jutjat és quan les informacions es poden donar com a certes, sempre reproduint la sentència en la que es dicta la innocència o culpabilitat de les persones, sense perjudici de la possibilitat de que un jutge, com a persona que és, sempre cap la possibilitat d'error.

10. Observar escrupolosament el principi de presumpció d'innocència en les informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs. Desgraciadament, la vulneració de la presumpció d'innocència és una pràctica tant habitual com la falta de denuncia davant aquest atemptat als drets de la persona. De la policia es dona per descomptat, dels jutges s'esperaria una imparcialitat que no exerceix, però si de qui s'hauria de fer eco de l'opinió pública vulnera aquest principi, la mateixa opinió pública desconeix els seus drets. Si les declaracions inculpatòries són extretes sota tortura, no denunciar-les significa ometre qualsevol tipus de dret.

6. Octaveta de Suport (4/10)

Llibertat detinguts Hospitalet i Cornellà

Tres joves, participants dels moviments socials, dos d'ells veïns de L'Hospitalet i el tercer de Cornellà, van ser detinguts la matinada del passat dilluns.

La policia nacional va detenir dos dels joves a la carretera de La Bordeta, segons testimonis presencials, i més tard els va dur a l'Hospital Clínic perquè, segons la versió policial, van caure amb la moto en intentar esquivar els policies que els van ordenar aturar-se. En presentar-se la mare d'un dels joves a l'hospital, la policia es va negar a donar-li cap tipus d'informació, i només va comunicar que estaven detinguts per "llançar un còctel molotov".

El tercer jove va ser detingut hores més tard, però se'n desconeix el lloc i les circumstàncies.

Se sap que es troben a la comissaria d'Aiguablava (Nou Barris) i que els acusen d'incendi, desordres i atemptat, ja se'ls ha designat advocat i sembla que es descarta l'aplicació de la legislació antiterrorista, tot i que el gabinet de premsa policial ha pressionat als mitjans de comunicació perquè informessin de l'aplicació de la Llei Antiterrorista. La desinformació ha estat present en tot moment, i els joves han patit lesions, tortures, incomunicació i amenaces a la seva integritat física. Dimecres 6 d'octubre passaran a disposició judicial. Durant la seva compareixença davant els jutjats del Passeig Lluís Companys es realitzarà una concentració de suport a l'exterior.

Demanem la llibertat immediata de les persones detingudes, per les qui, ara mateix, patim per la seva integritat física. També denunciem que aquestes detencions no es basen en cap tipus d'investigació, sinó que semblen una resposta immediata al llançament de còctels molotov a la Comissaria de Districte de Sants, en que la policia amaga la seva incompetència amb una ràpida detenció d'alguns "sospitosos habituals", que simplement estaven al lloc equivocat, amb una certa estètica i en el moment equivocat.

Grup de suport d'amics i familiars 4/10/04

LLIBERTAT PER ALS JOVES D'HOSPITALET EMPRESONATS SENSE PROVES **El jutjat 13 d'instrucció els empresona per declaracions obtingudes sota tortura**

Dimecres 6 d'octubre de 2004, a les 9 del vespre el titular del jutjat núm. 13 d'instrucció va ordenar l'empresonament d'E.M.M. i E.B.G, de 18 i 19 anys d'edat respectivament i veïns de l'Hospitalet de Llobregat, per un delictes de danys, desordres públics i resistència a l'autoritat, i va decretar la llibertat d'un tercer jove que va sortir al carrer acusat de danys i desordres.

Aquest és el primer desenllaç d'un malson que va iniciar-se el passat diumenge a la nit, quan la policia nacional va detenir els tres joves acusant-los d'haver atacat la comissaria de Sants amb còctels molotov. Als primers van detenir-los a la carretera de la Bordeta: la policia va tirar-se a sobre de la moto que conduïen i els va atropellar brutalment, fins al punt que van haver d'anar a l'Hospital Clínic per les ferides ocasionades; a l'altre noi van anar a buscar-lo a casa seva.

Un cop detinguts van ser incomunicats durant 10 hores a les quals la Brigada d'Informació de la Policia els va torturar física i psicològicament. Els van colpejar repetidament i fins i tot van posar una pistola sobre la taula mentre els interrogaven, aconseguint que dos d'ells signessin declaracions sota tortura.

Durant aquestes hores la brigada d'informació va intentar per dos cops, sense èxit, que l'Audiència Nacional els apliqués la Llei Antiterrorista per allargar el període d'incomunicació i continuar la investigació policial amb total impunitat i realitzant més detencions.

El dimecres al matí van passar a disposició judicial acusats de danys, desordres, resistència i associació il·lícita, acusació que sovint s'utilitza contra els moviments socials per agreujar les penes. No obstant això, la inconsistència de les proves aportades per la policia va obligar a la fiscal a retirar aquest càrrec.

Finalment, tot ignorant que les declaracions van ser obtingudes sota tortures i malgrat l'escassa entitat de l'acusació final, el jutge va justificar l'ingrés en presó sense fiança per a E.M.M. i E.B.G. com a "mesura d'escarment" i pel fet de ser joves i no disposar de feina ni habitatge estable, precarietat que patim la majoria. A més va considerar que els joves no tenen suficient arrelament social malgrat la seva participació en diferents projectes col·lectius i comunitaris de la seva ciutat.

La operació policial continua oberta i no es descarten noves detencions.

Els familiars, amics i associacions properes als detinguts considerem que ens trobem davant d'un nou cas d'impunitat policial i judicial, on s'estan vulnerant els drets més fonamentals dels dos joves empresonats. Ens sembla escandalós que un jutge no tingui en compte les irregularitats evidents de l'actuació policial i decideixi empresonar dues persones basant-se en les declaracions obtingudes sota tortures i en la criminalització de la precarietat que el sistema ens imposa.

Estem segurs de que l'acarnissament policial contra aquests joves es deu a la seva vinculació amb el teixit associatiu d'Hospitalet i Cornellà i amb els moviments socials i les iniciatives comunitàries que escapen del seu control.

Exigim:

- la llibertat immediata d' E.B.G. i E.M.M.
- la retirada dels càrrecs per als tres detinguts.
- el respecte absolut a la seva presumpció d'innocència, dret a la intimitat i la pròpia imatge.
- l'aturada de la criminalització i persecució policial contra els moviments socials i altres formes de dissidència.

CONVOCATÒRIES DE SUPORT EL MES D'OCTUBRE:

DIVENDRES 8, MARXA DE SUPORT, PLAÇA UNIVERSITAT 19H.

DISSABTE 9, CONCERT AL CSO PATI BLAU, CORNELLÀ, 22H.

DILLUNS 11 CONCENTRACIÓ A LA PRESÓ DE JOVES DE TRINITAT, 19H.

DIMECRES 13 MANIFESTACIÓ, RAMBLA DE L'HOSPITALET, 19H.

DIJOUS 14, CONCENTRACIÓ A LA PRESÓ DE JOVES DE TRINITAT, 19H.

DIVENDRES 15, MANIFESTACIÓ A PLAÇA UNIVERSITAT, 19H.

Avui han estat ells, demà pots ser tu.
Prou impunitat policial!!!!

7. Recull de premsa

A)

El jutge no considera que els joves detinguts fossin els autors del llançament de còctels a la Comissaria de Sants

BARCELONA, 14/10/2004 (EUROPA PRESS)

El titular del Jutjat d'Instrucció número 13 Barcelona, que investiga el llançament de còctels molotov a la Comissaria de Sants-Montjuïc de la Ciutat Comtal la matinada del passat dia 4, no considera que els tres joves detinguts fossin els autors materials de l'atac.

Segons un acte, al qual ha tingut accés Europa Press, el jutge imputa als joves delictes "desordres públics i danys", però no els acusa del llançament dels còctels molotov.

Així mateix, el jutge ha deixat en llibertat amb càrrecs un dels tres detinguts amb l'obligació de comparèixer davant l'autoritat judicial quan se li requereixi. Els altres dos es troben a la presó de Joves de la Trinitat, de manera provisional.

De fet, l'Audiència Nacional ja va desestimar la petició del Cos Nacional de Policia de Barcelona d'aplicar la llei antiterrorista als tres joves, D.M.G., de 23 anys, E.M.R., 19 anys, i E.B.G., de 18 anys. Per això, van passar a disposició del Jutjat de Guàrdia de Barcelona. Després de les detencions, es van produir diverses concentracions pels carrers de Barcelona demanant la seva posada en llibertat.

Els fets es van produir a tres quarts d'una de la matinada, quan tres còctels molotov van ser llançats a l'entrada de la comissaria de Sants-Montjuïc de Barcelona i van provocar un incendi. En el moment de l'incendi, hi havia sis persones a l'interior de la comissaria que no van resultar ferides ni van haver de ser ateses pels equips de socors. Després de el succés, la Policia va poder detenir el primer jove quan sortia corrent i els altres dos detinguts van ser arrestats quan fugien en una moto, atès que van caure per l'estat de nerviosisme. Cap dels tres té antecedents penals.

Segons fonts judicials consultades per Europa Press, el jutge considera que no hi ha proves que incriminin directament els joves del llançament dels còctels perquè, com han explicat dos dels detinguts en la seva declaració, van ser un grup d'encaputxats els que van llançar els artefactes.

B) Articles apareguts a l'edició de novembre del Diari de Comunicació Popular "La Burxa" del barri de Sants

Un altre cop parlem d'empresonats

L'empresonament de dos veïns de Santa Eulàlia, detinguts a la ctra. de La Bordeta ens porta massa records d'aquell infaust 12 d'octubre de 1999. Com fa 5 anys, els empresonats són gent molt jove, implicada en els moviments socials alternatius. Com llavors, el procés de detenció és totalment arbitrari: una batuda policial just després d'uns incidents en la qual l'únic que compta és estar en el lloc i en el moment equivocats, sense cap altra prova que unes més que sospitoses autoinculpacions després d'haver passat per les "mans" de la Brigada d'Informació. I també es repeteix el fet que en un cas de justícia imparcial (sense pressions polítiques o mediàtiques) els suposats delictes dels que se'ls acusa (cremar dos contenidors) difícilment comportarien l'entrada en presó i, en cap dels casos, l'empresonament preventiu.

El cas es fa més escandalós si es compara amb el tractament judicial de què gaudeixen els feixistes. Aquest estiu, cinc skin-nazis que anaven de "cacera", un d'ells armat amb un arpó soldat a un puny americà, van atacar un grup de veïns de Gràcia, provocant-ne la mort clínica d'un d'ells. L'autor material de l'assassinat va passar a penes dues setmanes a la presó i va sortir en llibertat amb una miserable fiança. La resta de coautors ni tan sols van trepitjar cap centre penitenciari. Sabem que en aquest sistema les coses tenen més valor que les persones, però no s'estan passant una mica?

La Comissaria del Districte guarda fitxes il·legals de gent d'esquerres

El seu nom complet és Grupo IV de la Brigada Provincial de Información de la Policía Nacional, i agrupa els agents encarregats del seguiment i el control dels diferents moviments socials que treballen a les nostres comarques. Per la seva tasca, eminentment de control d'activitats polítiques i pels seus mètodes, que inclouen la "filtració" d'informes als mitjans de comunicació per criminalitzar les lluites socials i l'acumulació de nombroses denúncies per tortures, han estat repetidament comparats amb la franquista Brigada Político-social.

És possible que no n'hi hagi per a tant, i que els temps hagin canviat bastant des de llavors. Però el cert és que l'atestat que van presentar al Jutjat d'Instrucció núm. X de Barcelona, que investiga l'autoria de l'atac amb còctels molotov a la comissaria de Sants, inclou, segons ha pogut esbrinar La Burxa, un dossier, amb més de trenta fotografies i les seves corresponents identificacions, de gent que participa en diferents moviments socials de l'àrea metropolitana. Políticament inclou persones vinculades a l'independentisme, l'okupació i l'antiglobalització, i semblen fotografies extretes dels arxius dels DNI.

Aquest dossier va ser el que la policia va mostrar a D. M., un jove veí de Cornellà a la carretera de Sants la matinada del 4 d'octubre, minuts després de l'atac a la comissaria, per tal que assenyales la gent que, segons els investigadors, havien participat amb ell en l'acció. Un cop dins l'edifici del Districte, el noi afirma que va ser colpejat repetidament, vexat i amenaçat, i que en un moment de l'interrogatori (que es realitzava sense advocat) un dels policies va arribar a posar la seva arma reglamentària damunt la taula. La presió, però, no va sorgir efecte, i D. M. en cap moment es va inculpar ni va assenyalar terceres persones i davant l'absoluta falta de proves el jutge en va declarar la llibertat sense fiança.

Segons Jaume Asens, advocat i membre de la Comissió de Defensa dels Drets de les Persones del Col·legi d'Advocats de Barcelona, l'existència d'aquestes fitxes "és una prova més de la dinàmica de la Brigada d'Informació d'actuar al marge de la llei", i afegeix que el problema és que "no hi ha una regulació explícita que ho prohibeixi". Fonts provinents dels moviments socials, que prefereixen mantenir-se en l'anonimat, asseguren que la notícia no els ha sorprès especialment, ja que és una pràctica força habitual i ja sabuda, encara que fins ara no s'havia pogut demostrar materialment. Tampoc no amaguen que hi ha molt nerviosisme sobre el que pugui passar d'ara en endavant, ja que "el fet de sortir en aquesta llista és com tenir un número perquè et toqui la propera onada repressiva", i es temen noves detencions en les properes setmanes

Ara ens tornaran a dir que ja ho sabíem

De nou hem pogut observar a Sants com funciona de prop la repressió. La ràpida i sospitosa reacció policial al llançament de còctels molotov a la comissaria va acabar amb tres detencions i dos empresonaments, noves denúncies de tortura i amb la confirmació que la policia elabora fitxes d'activistes socials, encara que aquests mai hagin comés cap delictes ni tinguin una fitxa policial legal.

Hem pogut veure, com ja temíem, que el canvi de govern no significa un canvi d'actitud policial, i que per molt que critiquéssim la Valdecasas no ens trobàvem davant la persecució d'una Delegada del govern concreta, ni tan sols la d'un govern determinat. Aquests mètodes continuaran existint mentre hi hagi gent disposada a lluitar per canviar aquest sistema social, i mentre aquest es recolzi en una democràcia de tan baixa qualitat.

Ara falta saber com respondrà la societat: hi haurà una mobilització massiva contra la tortura i la criminalització? Hi haurà una defensa aferrissada del dret a lluitar per aquest altre món possible? Tornarem a viure les immenses mobilitzacions que volien acabar amb el govern del PP, precisament perquè practicava aquest tipus de barbaritats? Desgraciadament ja sabem la resposta. Un cop "derrotat el mal", la gent torna al seu cofoïsm, sabent que tot torna a ser com sempre; o sigui, tot està molt malament però com a mínim no ens insulten a la cara.

Per començar, la tortura segueix sense existir (excepte a l'Iraq, és clar), els mitjans de comunicació no en parlen, els jutges no ho investiguen, els polítics no l'eviten. I aquesta és una cosa que és millor "no saber" que passa, o com a mínim que passa tan a prop. Però i les fitxes il·legals? Ara hi ha una prova material, algun jutge valent ho investigarà? Algun periodista sagaç ho "traurà a la llum"? Molt ens temem que també sabem la resposta.

Però també sabem la resposta que ens trobarem quan anem a escampar la nostra indignació per tots els salons. No costa gens imaginar-se el jutge que no investigarà, el periodista que no publicarà, el polític que no farà res, mirant-nos amb cara de qui està molt bregat en la lluita clandestina i dient-nos amb veu paternal: "però que no sabíeu que la policia les fa, aquestes coses?"

Retalls de premsa 5 octubre 2004

Detenidos por lanzar 'cócteles molotov' contra una comisaría de Barcelona

EL PAÍS / AGENCIAS
Barcelona / Bayona

Agentes del Cuerpo Nacional de Policía detuvieron ayer a tres jóvenes de entre 18 y 23 años como autores del lanzamiento de tres cócteles molotov contra la puerta de la comisaría de Sants-Montjuïc, en la calle de Creu Coberta, de Barcelona. Un agente fue herido por inhalación de humo cuando intentaba apagar el fuego. Los tres detenidos son D. M. G., de 23 años; E. M. R., de 19, y E. B. G., de 18. El primero fue detenido en el momento de cometer el atentado y los otros dos en los alrededores de la comisaría. Los tres pasaron a disposición judicial acusados de un delito de terrorismo.

Por otra parte, un grupo de unas 15 personas lanzó en la noche del domingo más de una docena de piedras contra la gendarmería de Ustaritz, en el País Vasco francés, como contestación a las detenciones de Mikel Albizu Iriarte, Mikel Aniza, y de su compañera, Soledad Iparraguirre. *Añoto.*

En la localidad vizcaína de Markina, sobre las 22.15 del domingo, una sucursal bancaria fue atacada con varios cócteles molotov sin que se registraran daños de mucha consideración.

El País 5/10/2004

Detenidos por herir a un policía al atacar la comisaría de Sants

BARCELONA. La policía detuvo ayer por la tarde a tres jóvenes acusados de arrojar tres cócteles molotov contra la puerta de la comisaría del distrito de Sants-Montjuïc de Barcelona, a raíz de los cuales resultó herido un policía nacional cuando intentaba apagar el fuego.

Fuentes de la Jefatura Superior de Policía de Cataluña confirmaron a Efe la detención de tres jóvenes, a los que se les aplicará la ley antiterrorista, pero no facilitaron más detalles sobre los arrestos, así como tampoco la identidad de los arrestados.

Los tres detenidos declararon en las dependencias de la Jefatura Superior de Policía y, al cierre de esta edición, estaba previsto que pasasen a disposición de la Audiencia Nacional, acusados de un delito de terrorismo. Se les acusa de lanzar en la madrugada del domingo al lunes, sobre las 00.45 horas, tres cócteles molotov en la puerta de la comisaría del distrito de Sants-Montjuïc, situada en la calle Creu Coberta con la plaza de España, resultando herido un policía.

Fuentes de la Jefatura Superior de Policía de Cataluña informaron ayer a la agencia Efe que el fuego provocado por los tres cócteles molotov causó daños en el vestíbulo y la sala de espera de la comisaría, en la que en aquellos momentos se encontraban seis personas que no padecieron herida alguna.

El agente resultó herido cuando intentaba apagar el fuego, por inhalación de humo y gases, por lo que estuvo en observación en un centro hospitalario barcelonés.

EL MUNDO 5-OCT-2004

El punt 6/10/04 El jutge desestima tractar com a terrorisme els cóctels molotov de Sants

● Barcelona. L'Audiencia Nacional ha desestimat la petició de la Policia Nacional d'aplicar la llei antiterrorista als detinguts pel llançament de tres cóctels molotov a la comisaria de Sants. Els tres joves van ser detinguts dilluns, hores després que uns individus llancessin tres ampelles amb líquid inflamable a la façana de la comisaria. Un agent va resultar intoxicat pel fum. *EUROPA PRESS*

El punt 5/10/04 Tres detinguts per l'atac a una comissaria

● La Policia Nacional va detenir ahir tres joves de 18, 19 i 23 anys acusats de llançar tres cóctels molotov a l'entrada de la comissaria de Sants-Montjuïc de Barcelona. L'atac es va produir a tres quarts d'una de la matinada, quan els arrestats van provocar un incendi. Un agent, que va intentar apagar el foc, va haver de ser assistit per inhalació de gasos i fum. Va ser traslladat a un centre hospitalari de la

ciutat, on estava ingressat en observació. Un dels joves, de 23 anys, va ser detingut en el moment dels fets. Els altres dos van ser arrestats quan fugien del lloc. La policia els va confiscar material relacionat amb els atacs. Per això, van demanar que se'ls apliqui la llei antiterrorista i en les pròximes hores podrien ser traslladats a l'Audiencia Nacional. Els joves no tenen antecedents penals.

ATAQUE INCENDIARIO

Tres detenidos por tirar cócteles molotov contra la comisaría de Sants-Montjuïc

J.C.
BARCELONA

La policía ha aplicado la ley antiterrorista a los tres jóvenes acusados de lanzar varios cócteles molotov contra la comisaría del distrito de Sants-Montjuïc en la madrugada de ayer. Un agente resultó herido por inhalación de humo al sofocar el incendio.

Los arrestados son E. B. G., de 18 años; E. M. R., de 19, y D. M. G., de 23. Ninguno de ellos tiene antecedentes penales ni policíacos. Tampoco consta que pertenezcan a alguna organización política. La policía les sitúa en grupos antisistema.

Los agentes les imputan un delito de asociación para delinquir. Según fuentes policíacas, los tres se reunieron previamente para elaborar su plan de ataque, que efectuaron poco después de la medianoche del domingo. Además, según las mismas fuentes oficiales, levantaron una barricada ante la comisaría de policía para protegerse en el caso de que los agentes respondieran a su agresión.

En un principio, los agentes de guardia se dedicaron a sofocar las llamas provocadas por los cócteles molotov en el vestíbulo y la sala de espera. Ninguno de los seis ciudadanos que en ese momento se encontraban en esa estancia resultaron heridos.

La policía aplica la ley antiterrorista a los muchachos arrestados

La bisonñez de esos activistas les jugó una mala pasada. Uno de ellos no estudió bien su huida a pie y se quedó atrapado por el dispositivo policial montado poco después en las callejuelas de Sants. Los otros dos se montaron en una motocicleta y se figuraron a todo gas. Muy probablemente fruto de los nervios perdieron el equilibrio y sufrieron un accidente. Tras el mismo, una patrulla les dio alcance. Los agentes les incautaron material relacionado con el ataque.

El primero de los detenidos se negó a declarar ante los inspectores del grupo de Información Antiterrorista. Por contra, los dos que huyeron en moto anoche prestaban declaración en presencia de dos abogados.

TRÁSLADO A MADRID 8. Pese a la carencia de antecedentes y adscripción política conocida, la policía ha instruido diligencias por un acto terrorista, con el agravante de producir un herido y de formar un grupo organizado. En las próximas horas, la policía de Barcelona trasladará a los detenidos a Audiencia Nacional, con sede en Madrid. =

EL PERIÓDICO 6-OCT-2004

SETMANA CALENTA A SANTS-MONTJUÏC

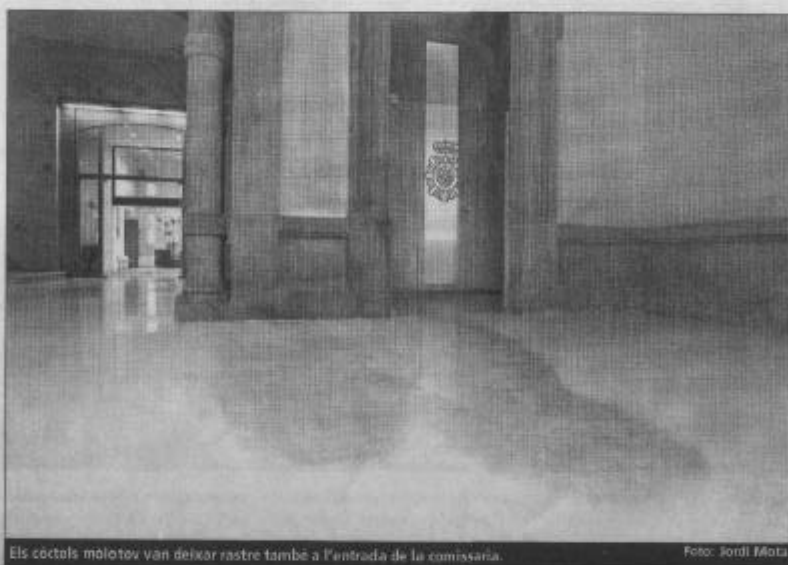
Dos dels acusats d'haver llençat els còctels molotov ingressen a presó

► L'Audiència Nacional va desestimar la petició policial d'aplicar-los la Llei Antiterrorista

FRANÇOISA BALLESTER - SANTS

Manifestacions, concentracions i, sobretot, una nova detenció a un jove de Sants acusat de pintades han anat generant, de nou al barri de Sants, un clima de crispació entre els moviments socials i la policia. L'entramat d'aquesta darrera setmana té el seu origen el passat 5 d'octubre quan, a tres quarts d'una de la matinada, tres còctels molotov van ser llençats a l'entrada de la comissaria de Sants-Montjuïc i van provocar un incendi, sufocat ràpidament per un dels agents. El policia, com a conseqüència de la inhalació de fum, va haver de ser ingressat a l'hospital tot i que va rebre l'alta mèdica el dia següent.

Poc després de l'acció, una patrulla de la Prefectura Superior del cos policial detenia els tres presumptes autors de l'incident, E.G.B., de 18 anys; E.M.R., de 19 i

Els còctels molotov van deixar rastre també a l'entrada de la comissaria.

Foto: Jordi Mota

certa estètica i en el moment equivocat". De la posterior investigació policial els agents van comunicar que cap dels tres detinguts tenia antecedents penals i tampoc els constava que pertanyessin a cap organització política, fet pel qual els van col·locar en els anomenats "grups antisistema".

ESCARMENT JUDICIAL

La policia afirma que els joves s'havien reunit prèviament per planejar l'atac, fet pel qual va instruir diligències per una acció terrorista, amb l'agreujant de produir un ferit. No obstant, l'Audiència Nacional va desestimar la petició del cos policial d'aplicar la Llei Antiterrorista als tres joves i aquests van passar a disposició del Jutjat de Guàrdia de Barcelona acusat de danys, desordres, resistència i associació il·lícita. La fiscal, però, va haver de retirar aquest

últim càrrec per manca de proves.

El jutge va dictar, finalment, l'ingrés a presó sense fiança durant deu dies a dos dels acusats com a mesura "d'escarment" i la llibertat amb càrrecs per al jove de Cornellà. Segons els familiars, amics i associacions properes als detinguts, es tracta d'un nou cas d'impunitat policial i judicial, i denuncien que els joves van ser torturats durant la detenció. "Ens sembla escandalós que un jutge no tingui en compte les irregularitats evidents de l'actuació policial i decideixi empresonar dues persones basant-se en declaracions obtingudes sota tortura", s'afirma en un comunicat signat pel Grup de Suport als Empresonats d'Hospitalet.

«Vam tenir sort que al Districte no hi havia ningú»

La nit del 5 d'octubre a la comissaria de Sants-Montjuïc era com tantes d'altres. Sis ciutadans estaven a la sala d'espera esperant el seu torn per efectuar denúncies per robatoris i cinc policies desenvolupaven el treball rutinari de la seva jornada laboral. La normalitat es va trencar a dos quarts d'una de la nit, quan un explosiu va ser llençat a l'interior de la comissaria i va originar un incendi. "Els ciutadans es van espan-

tar molt i els vam evacuar pel pati interior de la comissaria mentre que els altres agents apagaven el foc. Tot i l'incident vam tenir sort perquè dins del Districte no hi havia ningú i només un dels tres còctels molotov va entrar a la comissaria: els altres dos van impactar contra el mur. Per això dedueixo que els van llançar com si fossin boles, rodolant pel terra", relata Juan Martínez, cap de la comissaria

de la Policia Nacional de Sants-Montjuïc, present en el moment del succés.

Després de l'espant inicial, els ciutadans van poder marxar, una vegada recuperada la calma, quan el foc va ser sufocat. Un dels agents, però, va haver de ser ingressat a l'hospital per haver inhalat massa fum i perquè, segons Martínez, feia poc havia estat operat i van decidir que passés la nit en observació.

D.M.C., de 23. Segons la versió policial, un d'ells, que va escapar a peu pels carrers del barri va quedar atrapat pel dispositiu que es va desplegar immediatament, mentre que els altres dos van ser detinguts a la cametera de la Bordeta quan van patir un accident de moto al veure's perseguits per la policia. Segons els agents, els van incautar material relacionat amb l'atac.

Per contra, la Comissió Antirepressiva de Sants afirma que les detencions no es van basar en cap tipus d'investigació sinó que van ser una resposta immediata al llançament dels tres còctels molotovs i van carregar-se l'acció tres joves que, segons aquesta entitat, "estaven en el lloc equivocat, amb una

SETMANA CALENTA A SANTIS-MONTJUÏC

Diverses entitats mostren el seu suport als dos joves empresonats

► Unes pintades de solidaritat amb els acusats van acabar amb una nova detenció

Enric Serra / El Periódico

Des del passat 7 d'octubre, diuen que van ingressar a la presó els dos joves acusats d'haver llançat tres objectes militars contra la seu del Districte de Sant-Montjuïc, diverses associacions han convocat actes de suport per demanar la llibertat sense càrrecs dels acusats. Manifestacions, assemblees i concentracions davant la presó de la Trinitat han ocupat l'agenda dels seus companys des del 7 d'octubre, i és pel qual l'organització Endavant va suspendre la mini-festació en commemoració de la celebració del 12 d'octubre per atorgar-se la creuada pel recent creat Grup de Suport als Empresonats de l'Hospitalet.

Una acció de suport espontània però va atorgar un moment nou maldecap. Un 98 va ser detingut la nit del 7 d'octubre al carrer de Sant per unes pintades en suarets empresonats. El jove

Final, 15 d'octubre hi ha convocada una concentració davant la presó de la Trinitat.

Foto: Jordi Viera

ambent, que va ser llançat a la comissaria del Districte de Sant-Montjuïc de la matutina en llibertat amb càrrecs. Davant d'aquests successos, organitzacions com En-

davant opinen que des de l'organitzament dels joves de l'Hospitalet ha augmentat la pressió al samí de Santis i sospiten que "les empresones i els col·lectius no siguin

perseguit per la seva temàtica política". Des del Grup de Suport als Empresonats de l'Hospitalet es demana la llibertat immediata dels dos joves i la retirada dels càrrecs

per altres detinguts, el respecte a la seva presumpció d'innocència, el dret a la intimitat i a la pròpia imatge, i "l'aturada de la criminalització i persecució policial contra els moviments socials".

Aquestes darreres setmanes s'ha produït de nou la crispació latent que existeix entre els moviments socials de Santis i la policia. Entre els casos més polèmics dels últims anys, hi ha el del setembre de 2002 en què tres joves independentistes de Santis van denunciar haver estat detinguts a la comissaria de Via Llobetana. Un altre exemple, i malgrat haver passat cinc anys, encara hi ha oberta la crida política del 12 d'octubre de 2009. L'edifici dóna qualitat a la presó per a un dels antifascistes que va ser detingut mentre que els altres disset poden anar a presó si no paguen una pensió. I al moment, està en marxa l'últim recurs possible: la petició d'un indult.

l'independent

de Gràcia

Versos
o del 10 d'octubre del 2014

el Periódico

La manifestación

Problema de suport a la detenció de tres joves
Un grup d'empresonats de l'Hospitalet, del grup de Vallcarca, ha decidit celebrar la detenció de dos joves, acusats de llançar tres objectes militars contra la comissaria de Santis. Ocas 15 persones van ocupar la seu de l'Hospitalet Militar.

La exposició

Manifestació pels detinguts de l'Hospitalet. Una quinzena de persones de la plataforma de suport a tres joves detinguts de l'Hospitalet de Llobregat van tallar ahir la circulació de l'avinguda Hospital Militar durant un quart d'hora, segons va informar la Guàrdia Urbana. La protesta tenia com a objectiu denunciar la situació d'"indefensió" dels tres empresonats per llançar objectes Molotov contra una comissaria de l'Hospitalet, segons una portaveu de la plataforma. També ahir, dues persones es van despenjar del pont de Vallcarca per protestar per aquestes detencions. ■

Ayer en BCN

La protesta

Manifiesta dóna el seu para per la celebració de 400 anys de l'època d'or de Catalunya. Aproximadament 50 persones es concentraran davant la consistorial de Sant Pere i Sant Pau per reclamar el reconeixement de les víctimes de l'època d'or i la necessitat de buscar un acord polític i social amb els descendents dels catalans.

La festa

Loanifestació de la gent de la ciutat, les protestes amb el símbol de la tortura, la

DRETS HUMANS

Europa castiga Espanya per no incloure abusos a arrestats de Terra Lliure

El més gran aversari

El Tribunal Europeu de Drets Humans va condemnar ahir la pena per no incloure de forma efectiva i no probada les altes gestions de maltractaments de 15 presoners espanyols del 1992 a Catalunya.

Amb tot, el Tribunal d'Elm no va incloure en la seva sentència, que és ara, no va incloure la pena de 2000 euros per cada presoner, que pertany a les víctimes i els seus familiars o descendents, amb independència de la denúncia.

En la seva sentència, el Tribunal va condemnar a la pena de 2000 euros (1,22 milions de pesetes) a cada una de les víctimes per dany moral, al 100 per cent dels 12.000 euros (6,2 milions de pesetes) per dany físic.

La seva sentència va ser condemnada el 1995 per pertinença a banda armada o subversiva, i l'any 1996 a l'atemptació i assassinat. La seva sentència, però, va ser anul·lada el 2000, al llegir que després de ser detinguts el juliol del 1992, presoners de l'Unitat dels Jocs Olímpics de Barcelona, van ser detinguts en dependència de la Direcció General de la Guàrdia Civil a Madrid.

15 independentistes

destinguts el 1992 van presentar la denúncia

A la vista de la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans, el novembre del 2009, el Tribunal Europeu de Drets Humans va aclarir que els 15 presoners de Terra Lliure no van ser detinguts el juliol del 1992, sinó el 1992.

L'advocat del Tribunal Europeu de Drets Humans, va argumentar que el juliol del 1992, els 15 presoners de Terra Lliure no van ser detinguts el juliol del 1992, sinó el 1992. El Tribunal Europeu de Drets Humans va aclarir que els 15 presoners de Terra Lliure no van ser detinguts el juliol del 1992, sinó el 1992.

El Tribunal Europeu de Drets Humans va aclarir que els 15 presoners de Terra Lliure no van ser detinguts el juliol del 1992, sinó el 1992. El Tribunal Europeu de Drets Humans va aclarir que els 15 presoners de Terra Lliure no van ser detinguts el juliol del 1992, sinó el 1992.

Informacions vinculades a la tortura:

El relator de l'ONU denuncia maltractaments als detinguts a l'Estat espanyol

EFN / Nacions Unides

El relator especial per a la Tortura de l'ONU, l'holandès Theo van Boven, va denunciar ahir davant l'Assemblea General el maltractament als detinguts a l'Estat espanyol, particularment de persones relacionades amb activitats terroristes. Així ho va manifestar en una de les seves visites de treball després de presentar el seu informe anual

en la III Comissió de l'Assemblea General. «La tortura passa en molts llocs, inclús Europa, relacionada amb qüestions d'autodeterminació, com al País Basc a l'Estat espanyol o als kurd a Turquia», va afirmar. Van Boven va explicar que va visitar l'Estat espanyol a l'octubre del 2009 i es va reunir amb funcionaris del govern, representants de la societat

civil i suposades víctimes de la tortura i els seus familiars. «La tortura o el maltractament no és sostenible a l'Estat, però la manera en què funciona el sistema permet que es cometin actes de tortura o maltractament, particularment en persones que són arrestades i incomunicades en connexió amb activitats relacionades amb la lluita armada», va

afirmar. Va reconèixer que l'Estat espanyol no és l'únic país d'Europa sinó que també al seu país, Holanda, es cometien incidents similars. El jurista holandès va alertar que la lluita contra el terrorisme al món s'està erosionant la prohibició de la tortura, la crueltat i la degradació física i psicològica com una norma imperativa del dret internacional, va afirmar.

8. Textos d'interès

1.- El relator de l'ONU denuncia el maltractament de detinguts a Espanya Van Boven va visitar l'Estat entre el 5 i el 10 d'octubre de 2003

Nacions Unides, 27 oct. (EFE).- El relator especial per a Tortura de l'ONU, l'holandès Theo van Boven va denunciar avui davant de l'Assemblea General el maltractament de detinguts a Espanya, particularment de persones relacionades amb activitats terroristes.

Així el va manifestar en una roda de premsa després de presentar el seu informe anual en la III Comissió de l'Assemblea General, que s'encarrega d'assumptes socials, humanitaris i culturals.

“La tortura ocorre en molts llocs, inclosa Europa, relacionada amb qüestions d'autodeterminació com el País Basc a Espanya o els kurds a Turquia”, va afirmar.

Van Boven va explicar que va visitar Espanya entre el 5 i el 10 d'octubre del 2003, on es va reunir amb diferents funcionaris del govern, representants de la societat civil i presumptes víctimes de la tortura i els seus familiars.

“La tortura o el maltractament no és sistemàtic a Espanya, però la forma en la qual funciona el sistema permet que es cometin actes de tortura o maltractament, particularment amb persones que són arrestades i estada incomunicada en connexió amb activitats relacionades amb el terrorisme”, va afirmar. “Hi ha incidents recurrents de maltractat o degradació humana a persones que són detingudes en règim d'incomunicat, pel que no tenen accés a un advocat en el seu interrogatori”, va puntualitzar.

Va reconèixer que Espanya no és l'únic país d'Europa, sinó que també al seu propi país, Holanda, també es produeixen incidents similars. El jurista holandès va alertar que la lluita contra el terrorisme a nivell mundial “està erosionant la prohibició de la tortura, la crueltat i la degradació humana i el càstig com una norma imperativa del dret internacional”.

Quant a la situació de la tortura al món, va mostrar la seva preocupació especialment per l'existència de llocs “secrets” de detenció, on no hi ha cap mecanisme de control. També va expressar la seva inquietud per la transferència de detinguts d'un país a un altre, sense que se li ofereixin les garanties legals requerides. “Ocorre molt sovint, que les persones que són extradides han estat subjectes a tortures, malgrat les garanties diplomàtiques que impedeix que se'ls sotmeti a aquest tracte”, va declarar.

D'altra banda, Van Boven va criticar l'ONU per no proporcionar els mitjans i recursos necessaris per realitzar investigacions sobre casos de tortura i maltractament en diferents països del món. A més, va demanar una major coordinació dels mecanismes existents dins de l'organisme internacional de promoció i protecció dels drets humans. Segons dades de la Comissió de Drets Humans de l'ONU, va indicar, s'han rebut al·legacions de casos de tortura a 90 països del món, encara que aquests no es practiquin de forma sistemàtica. Va lamentar que els mitjans de comunicació només facin atenció a la tortura “quan tenen implicacions polítiques”, però que no facin cas a la “brutalitat i la tortura rampant que pateixen dones i nens” a gaires països.

Van Boven, que va ser director de la divisió de Drets Humans de l'ONU i és conegut per la seva defensa de les víctimes de les dictadures militars a Llatinoamèrica, va aprofitar l'ocasió per anunciar que dimitia del seu càrrec, després de portar trenta anys dedicats a la protecció dels drets humans.

2.- ELS 'SOCIALS' A CATALUNYA OPEREN DES DEL GRUP VI Grup VI·Repressió als Països Catalans

Integrada per inspectors i subinspectors de policia espanyola procedents de l'extinta Brigada Antiterrorista i de la Brigada d'Estupefaents, el Grup VI de la Brigada d'Informació de Barcelona de la Policia Nacional ha esdevingut la punta de llança contra els moviments socials alternatius i contra els col·lectius populars més compromesos. El moviment d'okupacions, la lluita independentista i les protestes antifeixistes són objecte d'una permanent campanya de criminalització, seguiment i assetjament després dels quals es succeeixen actuacions il·legals, filtracions a la premsa i múltiples muntatges policials.

BARCELONA Les contínues operacions repressives contra els moviments socials alternatius a la ciutat de Barcelona i l'Àrea Metropolitana que s'han vingut succeint en els darrers anys no són la concatenació de "casos aïllats", sinó el resultat de la intensa i planificada tasca repressiva que agents de la Policia Espanyola desenvolupen des de fa pocs anys, quan el Ministeri d'Interior va decidir crear un subgrup especialitzat en la repressió contra tots aquests col·lectius i persones crítiques amb l'ordre establert, i especialment, contra el moviment okupa. Les operacions repressives dutes a terme pels agents adscrits a aquest subgrup, integrat en el Grup VI de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional, s'han intensificat, des d'octubre del 1996 i després del desallotjament del Cinema Princesa, amb una especial predilecció pels grans muntatges mediàtics.

Aquest increment repressiu va coincidir en el temps amb l'arribada a la Delegació del Govern, després de la victòria electoral del PP, de Júlia García-Valdecasas, i de Francisco Arrebola, Comissari en Cap de la Policia Nacional a Catalunya i amb un ampli historial repressiu a les seves esquebes. Arrebola va ser, entre d'altres, un dels màxims responsables de la seguretat de l'Expo'92 celebrada a Sevilla i el principal responsable de la repressió contra la manifestació de protesta contra el Cinquè Centenari que va recórrer la capital andalusa i que es va saldar amb 38 detinguts apallissats i tres ferits de bala de la policia espanyola.

Amb seu central a la Jefatura Superior de Policia de la Via Laietana, 43 i amb nombroses ramificacions territorials adscrites al Grup VI, l'existència d'aquests tipus de brigades d'informació similars a les político-socials del franquisme s'han traduït ja amb l'increment dels graus de control social, l'augment de l'autoritarisme i centenars de detencions, identificacions i expedients judicials amb l'objectiu de criminalitzar determinades opcions socials antagonistes al sistema.

Integrada, segons fonts consultades, per un mínim de 60 agents, el Grup VI està dividit, com a mínim, en tres àrees especialitzades. Els inspectors i subinspectors desenvolupen l'activitat repressiva en tres grups: un especialitzat en terrorisme i organitzacions armades (fonamentalment ETA i GRAPO), el subgrup especialitzat en caps rapats (skin-heads) i un tercer especialitzat ara en la repressió contra els moviments socials alternatius i les persones més vinculades a la lluita contra l'especulació i el feixisme. En tots tres casos, el Grup VI està integrat per membres de l'extinta Brigada Antiterrorista i per agents policíacs procedents de la Brigada d'Estupefaents, que operen en un còmode escenari d'impunitat i bel·ligerància.

Comportament

En la seva activitat quotidiana, els mitjans emprats s'han caracteritzat pel seguiment sistemàtic de tot tipus de concentracions i manifestacions. Aquest tipus de control social, amb l'objectiu de vigilar i intimidar als participants, es realitza amb una àmplia presència d'agents de paisà (recorrent en ocasions a policies d'altres seccions –com la Brigada Provincial de Seguretat Ciutadana- o a inspectors de barri) i amb els enregistraments en vídeo des de les més diverses ubicacions (a les que cal afegir les càmeres de caixers i de control del trànsit), en un clima permanent de provocació i ostentació.

Aquestes actuacions van acompanyades de campanyes posteriors de seguiment i assetjament personalitzat –fins i tot als llocs de treball-, on les amenaces, les advertències i les actuacions il·legals han vingut augmentant progressivament. Aquest és el cas del succeït al barri de Sants el febrer del 1997 després d'una manifestació de suport a les okupacions: grups d'agents de paisà encaputxats van introduir diverses persones a la comissaria de Sants i, una per una, els van anar interrogant mentre els colpejaven el cap amb un llistí telefònic. Després de tres hores d'interrogatori van ser alliberades sense que existeixi cap constància legal dels seu pas per dependències policíiques. Poques setmanes després, el 8 d'abril de 1997 i durant el desallotjament del Centre Social Gasòmetre a Terrassa, dos coneguts membres del Grup VI, van amenaçar de mort les persones concentrades.

Muntatges

Però els agents del Grup VI han optat pels muntatges policíacs com principal eina de criminalització dels moviments socials. Un dels més silenciats fou el provocat a Terrassa a finals del 1998 contra quatre joves, als quals se'ls hi va aplicar la legislació antiterrorista, sortint posteriorment alliberats. Les primeres informacions, procedents dels despatxos del Grup VI, els acusaven d'haver constituït un grup armat autoanomenat Acció Radical Catalana (ARC), que es trobaria rere diverses accions contra Empreses de Treball Temporal (ETT). Posteriorment, les sospites es van anar confirmant: agents del Grup VI, fent-se passar per membres de Jarrai arribats per exportar la seva lluita, van animar a un dels joves a realitzar amb ells diverses accions. Després de diverses actuacions, els suposats militants bascos el van informar que aquell dia actuarien sols i li van indicar l'objectiu. Quan va arribar al lloc fixat, agents de paisà del mateix grup ja l'estaven esperant, desfermant-se un muntatge policíac que va durar quatre dies i que va afectar, després

de la forta pressió exercida contra el jove, a tres joves més, que van denunciar maltractaments i una constant pressió psicològica. La causa judicial encara roman oberta als Jutjats de Terrassa.

Filtracions

Aquest tipus de muntatges, on una deficitària dinàmica informativa –unidireccional, absent de contrastos i principal valedora de les tesis repressives- ha jugat un rol transcendental en la criminalització d'aquests moviments, s'han vingut sovintejant darrerament. Hi destaquen els realitzats després de la Bicicletada Popular contra els desallotjaments el 1999 (i que va suposar l'ordre de recerca i captura per a deu joves, cinc d'ells detinguts); després de la repressió contra les presons el 31 de desembre de 1996 (persecució i set detencions), el desallotjament de la casa okupada Los Gatos al barri de La Salut (on els agents antiavalots es van dedicar a trencar els vehicles dels veïns i de la Unitat Mòbil de Catalunya Ràdio) o la succeïda rere la càrrega policíaca a la Universitat Autònoma de Barcelona (on el Grup VI va filtrar a determinada premsa –El Mundo, ABC- la llista i trajectòria vital i política de deu joves catalans que Mayor Oreja volia difondre a la reunió extraordinària de la Comissió d'Interior del Congrés dels Diputats, que va encendre encara més la indignació universitària). En tots els casos esmentats, el binomi informes policials/mitjans de comunicació va funcionar a la perfecció.

En el mateix àmbit, i en l'ordre de les filtracions a la premsa, cal destacar el seguiment implacable de la campanya d'Euskal Herritarrok als Països Catalans durant les darreres eleccions europees. En aquella ocasió, la policia va filtrar tots els actes i reunions celebrades, el nombre d'assistents, els noms dels ponents i el llistat de les organitzacions que van mostrar el seu suport solidari. El control i l'enregistrament de les entrades a l'Hotel Colon, on l'aleshores candidat Koldo Gorostiaga ofería una xerrada, va ser en aquesta gens dissimulada.

El darrer d'aquests muntatges es va succeir el passat 12 d'octubre, on la pressió policíaca exercida sobre la jutgessa Remei Bona i els atestats policíacs lliurats pels Grup VI, van suposar l'ingrés a la presó de 14 joves antifeixistes catalans.

A l'intensa activitat repressiva que desenvolupa aquest grup a Barcelona, hi cal afegir la desenvolupada pels serveis d'informació dels Mossos d'Esquadra, els serveis d'informació de la Guàrdia Civil que operen des de la caserna de l'Avinguda Madrid i, en el cas del moviment d'okupacions, la repressió implementada per la Guàrdia Urbana, que ha recuperat la Unitat de Policia Administrativa i de Serveis (UPAS) i els agents de paísà. En el mateix sentit, i en els darrers mesos, cal destacar també la l'augment i presència dels cossos repressius a determinats barris. Només entre el 10 i el 16 de maig, s'han produït més de 50 identificacions a les viles de Sants i Gràcia.

Aquesta dinàmica repressiva i criminalitzadora dels moviments socials va motivar que el darrer juny més de 100 organitzacions polítiques, sindicals, veïnals i socials subscriuissin la iniciativa popular "Prou impunitat policial" que incloïa entre les seves reivindicacions la dimissió de Júlia García-Valdecasas, la paralització del Pla Policia 2000 i de la Llei de Videovigilància, el tancament dels Centres d'Internament per a immigrants i l'exigència explícita de la dissolució de les Brigades d'Informació.

Publicat el maig del 2000 a 'Ardi Beltza'

3.- TEXTOS SOBRE LEGALITAT NACIONAL I INTERNACIONAL VINCULADA AMB TORTURES

CÓDIGO PENAL ESPAÑOL (1995)

Artículo 174.

1. Comete tortura la autoridad o funcionario público que, abusando de su cargo, y con el fin de obtener una confesión o información de cualquier persona o de castigarla por cualquier hecho que haya cometido o se sospeche que ha cometido, la sometiére a condiciones o procedimientos que por su naturaleza, duración u otras circunstancias, le supongan sufrimientos físicos o mentales, la supresión o disminución de sus facultades de conocimiento, discernimiento o decisión, o que de cualquier otro modo atenten contra su integridad moral. El culpable de tortura será castigado con la pena de prisión de dos a seis años si el atentado fuera grave, y de prisión de uno a tres años si no lo es. Además de las penas señaladas se impondrá, en todo caso,

la pena de inhabilitación absoluta de ocho a doce años.

2. En las mismas penas incurrirán, respectivamente, la autoridad o funcionario de instituciones penitenciarias o de centros de protección o corrección de menores que cometiere, respecto de detenidos, internos o presos, los actos a que se refiere el apartado anterior.

PACTOS INTERNACIONALES:

#####

Declaración Universal de Derechos Humanos (1948):

Artículo 5º: “Nadie será sometido a torturas ni a penas o tratos crueles, inhumanos o degradantes”.

#####

Convenios de Ginebra (1949)

El común artículo 3º de los cuatro convenios de Ginebra, prohíbe que se inflijan “tratos crueles, torturas y suplicios, a las personas que no participen directamente en las hostilidades”. Proscribe, asimismo, los “atentados a la dignidad personal, especialmente los tratos humillantes y degradantes”. De conformidad con el artículo 99 del Tercer Convenio de Ginebra, “No se ejercerá presión moral o física alguna sobre un prisionero de guerra para inducirlo a confesarse culpable del hecho que se le acuse”.

#####

Pacto Internacional de Derechos Civiles y Políticos (1966)

Artículo 7º: “Nadie será sometido a torturas ni a penas o tratos crueles, inhumanos o degradantes. En particular, nadie será sometido sin su libre consentimiento a experimentos médicos o científicos”

#####

Convenio Europeo para la Protección de los derechos Humanos y Libertades Fundamentales (1950)

Artículo 3º: “Nadie será sometido a torturas ni a tratos o penas inhumanos o degradantes”.

#####

Tribunal Permanente Internacional

REGLAS ESPECIALES Y CÓDIGOS DE ÉTICA:

Reglas Mínimas para el tratamientos de Los Reclusos (ONU, 1957)

Artículo 31: “Las penas corporales, encierro en celda oscura así como toda sanción cruel, inhumana o degradante quedarán completamente prohibidas como sanciones disciplinarias”.

Código de Conducta para los Funcionarios Encargados de Hacer Cumplir la Ley (ONU, 1979)

Artículo 5: “Ningún funcionario encargado de hacer cumplir la ley podrá infligir, instigar o tolerar ningún acto de tortura u otros tratos o penas crueles, inhumanos o degradantes, ni invocar la orden de un superior o circunstancias especiales... como justificación de la tortura u otros tratos o penas crueles, inhumanos o degradantes”.

#####

Principios de Ética Médica (ONU, 1982)

“Constituye una violación patente de la ética médica, así como un delito con arreglo a los instrumentos internacionales aplicables, la participación activa o pasiva del personal de salud, en particular los médicos, en actos que constituyan participación o complicidad en torturas u otros tratos crueles, inhumanos o degradantes, incitación a ello o intento de cometerlos.”

9. Cartells de convocatòries

**LLIBERTAT IMMEDIATA
ABSOLUCIÓ DETINGUTS**

3 JOVES DETINGUTS INJUSTIFICADAMENT
2 d'ells amb càstig de presó

torturats incomunicats
amenacats empresonats

MANIFESTACIÓ

PRESAS AL CARRER **PRESAS AL CARRER**

DIVENDRES 15 D'OCTUBRE 04 A LES 19h plç. Universitat.
Assemblea de suport detinguts 5 doct.

Pets: Fm: aportacions al rtf de comptes 8844 0167 000 00 00063993.

ACTE PÚBLIC 11.30H DISS. 13 NOVEMBRE 04
SALA CULTURAL DE LA
PARROQUIA DE SANT MEDIR
(C. CONSTITUCIÓ 17)
METRO PCA SANTS, L1 I L5

LA LES 17 H. MANIFESTACIÓ
PLAÇA UNIVERSITAT

**PROU
REPRESSIÓ
ALS MOVIMENTS SOCIALS**

**LLIBERTAT
2 JOVES PRESOS
DE L'HOSPITALET**

AMB LA INTERVENCIÓ DE:
* GABRIELA SERRA (FEDERACIÓ CATALANA D'ONGI)
* DAVID FERNÁNDEZ (MEMBRE DELS MOVIMENTS SOCIALS)
* MEMBRE DE L'OBSERVATORI DE
DRET PENAL DE LA UB
* MEMBRE DE SUPORT ALS
DOS PRESOS DE
L'HOSPITALET

Llibertat presos de l'Hospitalet

*des
de casa, ara!*

La presó preventiva no és un càstig

Obrim esclotxes de llibertat

Preses i presos al carrer

13 de Novembre 17h Pl. Universitat

MANIFESTACIÓ

Volem la llibertat immediata sense càrrecs

